

Quadratus

Quadragesima marty.

Quinciorum profapia.

L. Quin. Cincinnatus.

T. Qu. Cincinnatus.

T. Qu. Capitolinus.

Quin. Capitolinus

T. Quin. Crisp. Cos.

T. Quin. Crispinus Valerianus

VADRATVS apostolorum discipulus praesul Atheniensis una cum Philippi filiabus prophetico spiritu clarus perhibetur. Christianos magnis ea tempestate terroribus dispersos sua prudentia redintegravit: Hadriano principi Athenas uenienti librum pro nostra religione compositum dicauit, ualde quidem probatum. In quo suae fidei rationem adsignat, uidisseque plurimos in Iudaea qui uarijs pressis calamitatibus liberati sunt. Sed & mortuos quoque reuixisse. Ex Hieronymo & Eusebio. Quadragesima martyres, qui sub Licinio Imperatore apud Sebasten Armeniae urbem. VII. Eid. Martij uarijs adflicti supplicijs, postremo fractis cruribus, crematiq; & cineres in mare proiecti. QVINCIO RVM profapia Romae multiplex, ex ea quidem Cincinnati, Flamini, Crispini, Marcij diuersis temporibus claruere. De Flaminijs & Marcij supra narratum. L. Quin. Cincinnatus filium Caesonem petulantissimum abdicauit. Qui & a Censoribus ad Volscos & Sabinos confugit. Hi duce Caelio Graccho aduersus Ro. bellum gerebant, & Qu. Minutium Cos. in Algido monte obsidebant. Quincius dictator dictus ad quem missus uiator nudum & arantem trans Tyberim offendit. Insignibus sumptis Consulem obsidione liberauit. Quare a Minutio & eius exercitu corona aurea obsidionali donatus est. Vicit hostes: Duces eorum in deditioem accepit, & in triumpho ante currum egit. XV. die quam acceperat dictaturam deposuit ad agrum reuersus. Iterum post annos XX. Dictator dictus contra Fidenates, qui legatos Romanorum contra ius gentium interfecerat, pugnavit. Magistrum equitum Cor. Cossium habuit, qui & Lartem Volumnium Ducem sua manu interfecit. Quincius item Sp. Melium regnum largitione frumenti adfectantem, in exercitu suo a Seruilio Hala magistro equitum necari iussit. Liuius III. & IIII. T. Quint. L. Cincinnati filius Cincinnatus Cos. una cum Cn. Iunio Mentone Dictatorem dixit socerum suum A. Posthumium Tubertum. T. Quin. Capitolinus qui Consul fuit, quoniam neque familiae Quinciae neque reipublicae Caeso Quincius quem supra nominauit restitui posset, falsum testem qui dicendae causae innocio potestatem ademisisset, iusto ac pio bello persequebatur. Cum Virginius ex Tribunis de lege ageret, duorum mensium spatium consulibus datum ad inspiciendam legem, ut cum docuissent populum quid fraudis occultae ferretur, sinerent deinde suffragium inire: hoc interualli datum res tranquillitas in urbe fecit. Liuius libro III. Quint. Capitolinus quinquies Consul quarto Consulatu post Decemuiros exactos Volscos superauit, plebem sedauit. Cuius extat apud Liuium pulcherrima concio. Quintum consulatum cum M. Geganio Macrino gessit, in quo cum ipsius Collega de Volscis triumphasset, eius armati gloriam, concordiae pacisque domesticam cura, iura infimis summisque moderando ita tenuit, ut eum & patres feuerum Consulem, & plebes satis comem, crediderint. Et aduersus Tribunos autoritate plura quam certamine tenuit. Quinq; Consulatus eodem tenore gesti, uitaq; omnis consulariter acta, uerendum penes ipsum magis quam honorabilem faciebat: eo Tribunorum militarium nulla mentio his Consulibus fuit. Liuius libro III. T. Quin. Crispinus & M. Marcellus Coss. cum apud Salapiam contra Annibalem explorabundi cum paucis a Castris egressi, hostium insidijs intercepti. Marcellus quidem interficitur: Crispinus uulneratus paulopost excessit. Hic & Badium quendam Campanum hospitio quondam aegrotatem excepit, curariq; humaniter iusserat. Badius uero eum post defectionem Campanam aduersus eius patriam uenientem ultro prouocauit singulari certamine. Cui Crispinus hospitij iura se non uiolaturum respondit. Tunc illum sapius instantem Crispinus exagitatus aggreditur, hastaq; humerum eius transfixit, ac spolijs potitus est. Ille turpissime uulneratus aufugit ad suos. Liuius XXVII. T. Quincius Crispinus Valerianus. C. Calpetanus. Staius Rufus. C. Pontius Pelignus. C. Patronus Umbranus. M. Crassus Frugi, curatores Locor. Publicor. Iudicand. ex S. C. Causa cognita ex priuato in publicum restituerunt. Repertum hoc marmor paucis ante annis in Auentino posui, uti cerneretur Quincium per C. scribendum esse. Reperitur & in alijs locis. P. Quincius qui a Neuijo quodam oppugnabatur & ui a fundo deiectus fuerat, infamiaq; adfectus, defenditur a Cicerone, aduersante Hortensio Neuij patrono. Quintus poeta Romanus admodum

dum adolescens Homeri Rhapsodiam imitatus, eodem carmine atq; eadem lingua Græcum poema scripsit usque ad finem belli Troiani, exordiens ubi desinit Homerus. Quod opus adhuc extat: Græci κοιντορ eum uocant. M. Fa. QUINTILIANVM ortum in Hispania constat è ciuitate Calaguritana, ut Eusebio placet. Hieronymus uero ex ea ciuitate fuisse scribit, ex qua etiam tempore Theodosij Cæsaris Aur. Prudētium Clementem Christianum poetam floruisse testatus. Ipse deniq; Quintilianus Hispanos prouinciales suos uocat. Romam dicunt cum Galba uenisse, breuiq; tempore, postea in familiaritatem Domitiani principis ueniēs eius nepotes erudijt. Ludum Romæ aperuit, primusq; è fisco salariū tulit. Scripsit Declamationes, quas quidā Quintiliani alterius declamatoris dicunt esse. Cuius Seneca in v. 1. de decla. libro meminit. Institutionum quoq; libros x. v. 1. adeo quidem utiles & posteritati probatos, ut noster Hieronymus eos se diligenter lectitasse, & inde in secularibus literis profecisse fateatur. Non erit ab re duorum grammaticorum nostri temporis super hoc sententias manifestare diuersas. Laurentius Valla eum in præceptis Ciceroni præferebat, stiloq; eius & doctrinæ magnopere adhaferat. Philephus uero eius æqualis, sibi dissimilem dicebat, contraq; eius præcepta facientē: nullasq; aut delectandi partes aut mouendi habere. Ego uero Vallæ potius adsentior. Huius item & Martialis in epigrammate & Cæcilius in epistolis meminere, qui & præceptorem eum habuit & in locanda filia iuuit. Quintiliorū quoq; Romæ genus sicuti & Sextiliorum. Quintus quoq; & Quintilius & Quintilia martyres apud Surrētum dicuntur fuisse. Quirinus itē unā cum Mario Martha & alijs sibi Claudio. Quirinus etiā Tribunus sub Traiano cum Alexādro pont. & Hermete urbis præfecto. Nomen hoc à Romulo fluxit ex hasta qua ille utebatur.

Quintilianus

Quinti. alter

Quintilij
Quirini

Rabirius

RABIRIVS præno. A. eques Romanus, Perduellionis, id est, crimine læsæ maiestatis accusatus à T. Labieno Trib. ple. quod Saturninum uirum sceleratum & hostem patriæ in tumultu occiderit, defensus à Cicerone in semihoræ curriculo, oratio imperfecta reperitur. C. Rabirius Posthumius à Memio repe. accusatus, à Cicerone defensus, simul & ex multis inepte factis. R A /

GONIO Vincentio Celso V. C. à primo ætatis introitu in actu publico fideli exercitatione uersato: Cuius primæuitas officio sedis urbanæ aduocationis exercita, fidem iunxit ingenio, prudētia miscuit libertatem, ita ut nemo de eius industria nisi ille contra quem susceperat, formidaret. Cuius adcessus ætatis, amplissimi honoris & qui solent senioribus prouenire ornamenta promeruit. Nam rexit annonariam potestatem urbis æternæ ea æquitate, ut inter omnes qui ad eum animo litigantis intrassent, parentem se plerunq; magis his quam iudicem præbuisset. Hinc etiam factum est ut Messores nos portuenses, quibus uetus fuit cū Caudicarijs diuturnumq; luctamen, uoti compotes abiremus, ut utrunq; corpus & beneficio se & uictoria gratuletur adfectum. Nam ut hoc esset indicio, iam posito magistratu, statuam patrono præstantissimo testimonium gratulationis exsoluimus, cum res non adulatione priuata, sed iudicio, posito in ocio & quiete reddatur. Hanc inscriptionem Romæ in insula repertam ideo posui, quod mihi satis elegans, stilumq; Plinij seu Taciti aut illorum temporum eloquentissimi alicuius referre uisa est. R A B A N V S An /

Rabanus

glicus monachus, summusq; Theologus, carmine profa q; disertus, ut scribunt Ricobaldus Ferrariensis, & Ptolemæus Lucensis: fuit præsul Meldensis, Bedæ discipulus, tempore Ludouici Pij & Gregorij v. scripsit in librum Paralipomenon II. & Macchabæos. habuit etiam Conciones ad populum. Scholam Parisiensem tunc primum inchoatam sua doctrina celebriorem reddidit. R A I N A L D V S dux Alemannorum in prima expeditione Hierosolymitana cum Balduino & Gottifredo Gallicis ducibus, primo congressu à Saracenis obsessus, deditione fidem Christianam deseruit. Rainaldus alter Præfectus in Italia relictus à Frederico I. Imperatore in Hierosolymitanam expeditionem profecto, Gregorio I. X. sedente plures Pontificis terras inuasit. Hos uero & meritis & tempore præcellit Rei. Constantij frater qui Perusia sub Totila martyrium subiit. R E G V L O R V M

Rainaldi tres

Regulorum
familia

familiam tradit Iosephus ex Corduba originem habuisse. Suntq; in Attiliorum nomen adsciti. De his in Attilijs narraui. Sancti huius nominis duo præcipui. Prior Regulus confessor, natione Græcus cum Dionysio Ariopagita in Galliam profectus, ab eoq; præsul Arelatensis factus ac ibidem sepultus. Alter præsul in Africa, insectatione Vandalica ex pillus in littus Hetruscum applicuit unā cum Iusto & Clemente, ac è uestigio Populoni /

- Remigijs** ensibus præfuit: posterius dein Castrum eius nomini dicarunt, caputq; ante hos annos in his
Altiſiudo. locis repertum Pifas retulerunt. Remigij duo, ambo præfules ac clari. Alter Altiſiudoren
Remigijs sis, temporibus Formosi pont. & Berēgarij primi, plura in sacro eloquio enarrauit. Scripsit
Remensis & in Matthæi euangelium, in epistolas Pauli. Alter uero Remensis inter sanctos relatus,
 qui Clodoueam Gallorum regem Christianum primū fecit: de quo in historia Gallorum
Reparata diximus. Reparata uirgo xii. annorū nobilis, patria Cæsariensis, ibidem sub Decio mar
Rodo tyr, translata deinde post multa secula Florētiam, eiusq; nomine templum dicatum. Rodo
 discipulus Tatiani, in sacros libros plura edidit opuscula, præcipuū aduersus Marcionem;
 præterea in Hexameron nobilē tractatum sub Commodō & Seuero principibus, ex Hie/
Romuli ronymo. Romuli martyres tres, unus præful Fesulanus à Petro institutus in descriptione
Martyres Volaterrarum mihi narratur. Alius cum Donato & Secundiano in urbe Concordia. Ter
Romulus tius in Mauritania sub Maximiano. ROMVLVS Asylum omnibus patefecit, & magno
 exercitu factō, cum uideret cōiugia deesse, per legatos à finitimis petijt: quibus negatis lu
 dos Consualia simulauit, ad quos quum utriusq; sexus multitudo uenisset, dato suis signo
 uirgines raptæ sunt: ex quibus una pulcherrima cum magna omnium admiratione duce/
Talassius retur, Talassio eam duci responsum est: quæ nuptiæ quod feliciter cesserant, institutū est,
 ut omnibus nuptijs Talassi nomen uocaretur. Primi igitur Cecinenses ob uicinarum inui
Acron Ce riam contra eos bellum mouerunt, quos Romulus uicit, & ab eorū duce Acrone singulari
cinensis certamine superato, opima spolia detracta, Ioui Feretrio in Capitolio dicauit. Sabini item
Iuppiter se ob raptas bellum mouentes, cum Romam propinquarent, Tarpeiam uirginem naſti quæ
retrius aquæ causa sacrorum gratia hauriendæ descēderat: per eam pactione armillarum & annu
Tarpeia lorum, quos in sinistris manibus gerebant, ubi in arcem introducti fuere, eandem præcipi
 tauerūt. Romulus aduersus Tatum qui mōtem Tarpeium tenebat, processit, & in eodem
Hostus loco ubi nunc Romæ forum est, pugnam cōseruit, ibiq; Hostus Hostilius dux Ro. fortissi
Hostilius me pugnando cecidit, cuius interitū consternati Ro. fugere cœperunt. Tunc Romulus
Iuppiter Ioui Statori ædem uouit, & exercitum statim seu forte seu diuinitus restituit. Tunc raptæ
stator in medium processerunt, hinc patres, hinc coniuges deprecantes, pacem conciliarunt. Ro
 mulus fœdus percussit, & Sabinos in urbem recepit. Populum à Curibus Sabinorum op
 pido, Quirites uocauit. Centum senatores ab ætate patres appellauit. Tres equitum Cen
 turias instituit, quas suo nomine Ramnes, à Tatio Tatienses, à Luci cōmunionē Luceres
 appellauit. Cum ad Capræ paludem exercitū lustraret, nusquam comparuit: unde inter
 patres & populum seditione orta, Iul. Proculus uir nobilis in concione iureiurando cōfir
 mauit, Romulum à se in colle Quirinali uisum augustiore forma cum ad deos abiret: eum
 deniq; præcipere, ut seditionibus abstinerent, uirtutem colerent, futurum ut omnium gen
 tium domini existerent. Huius autoritati creditum est. Aedes in colle Quirinali Romulo
Numa constituta. Ipse pro deo cultus Quirinus est appellatus. Ex Cæci. & Liuij primo. NVM A
 Pompilius è Curibus Sabinorum ad regnum adscitus, ut ferum populum religione molli
 ret, ædem Vestæ fecit, uirgines Vestales legit. Flamines tres, Dialē, Martialē, Quirinalem.
 Salios Martis sacerdotes xii. instituit. Pontificē max. creauit. Portas Iano gemino ædifi
 cauit. Annū in xii. menses distribuit, addito Ian. & Feb. pluresq; leges utiles tulit, omnia
Egeria iussu Egeriæ coniugis suæ facere simulans, ob quam iustitiam nemo ei bellum intulit. Col
 legium Fabr. ærariorū instituit ob Mamuram qui Ancile de cœlo delapsum expresserat.
 Solutus morbo in Ianiculo sepultus est: ubi post annos arcula cum libris reperta, qui libri
 quod causas leues sacrorum continebant, ex autoritate senatus cremati sunt. Cæcilius.
Tullus Ho TVLLVS Hostilius Hosti Hostilij nepos, qui in bello Sabinorū pro patria cecidit, eiusq;
stilius meritis rex creatus, bellum Albanis indixit, quod Trigeminorum congressus finiuit. Al
 bam ob perfidiam ducis Metij Suffetij diruit: Albanos etiam Romam traducēs in monte
 Cælio urbi ab se addito locauit, ubi & curiam Hostiliam cōstituit. Et dum Numam sacrifi
 cijs imitaretur, Ioui Elicio litare nō potuit. Fulmine ictus cū tota regia flagrauit. Cæcilius.
Ancus Mar. ANCVS Martius Numæ ex filio nepos, æquitate ac religione auo similis: Latinos bello
 domuit, quibus in ciuitatē adscitis Auentinū adsignauit, quem montē simul cum Ianiculo
 urbi adiecit. Pontem Sublicium in Tyberi fecit, noua mœnia oppido circumdedit, Syluas
 ad usum nauium publicauit, Salinarum uectigal instituit, Carcerem primus ædificauit,
 Ostiam coloniam maritimis comœtibus opportunam in ostio Tyberis deduxit, Ius fe/
 ciale

etiale, quo legati ad res repetendas uterentur, ab Equiculis transtulit. His rebus intra paucos dies confectis, immatura morte præreptus non potuit præstare qualem promiserat regem.

Cæcilius. **TARQUINIORVM** genus ab Hetruscorum oppido Tarquinijs, quo Demaratus profugus Corintho se contulit. Hic filios habuit, Lucumonem & Aruntem, qui patre superstitite & uxore grauida relicta, decessit. Auus nescius uentris, nepotem in testamento præterijt, ex quo ille natus, Egerius ab egendo est appellatus. Lucumon Romam uenit, receptusque in amicitiam Anci regis, tutor etiam filiorum est relictus, potentiaque adeo ualuit, ut eiectis pupillis regno succederet: Tarquinius Priscus à patria dictus. Is centum

Tarquinius
priscus

Egerius

Circus Max.

additis patrum numerum auxit. Latinos subegit. Circum designauit qui nunc maximus dicitur, ubi spectacula sibi quisque faceret foros appellatos, fureis duodenos ab humo pedes altis sustentata. Ludicrum fuit, equi pugilesque ex Hetruria aditi, solennesque deinde mansere: Ludi Romani magnique uarie appellati. Præterea Sabinorum bello petitus equitum

Ludi Romani

Centurias amplauit. Accij Nauij scientiam diuinatione tentauit. Sabinos uicit, urbem muro circumdedit. Cloacas fecit. Cumque XXXVIII. annis regnasset, Anci proles eiecta, Seruij successionem sibi præferri dolens, dat operam, ut duo pastores simulata rixa regem uulnerarent: sed Seruio socero succedente, illi Sueffam Pometiam exulatum ierunt. Ex Li

Seruius Tul.

Tanaquil

uij primo. **SERUIVS** Tullus Corniculani & Ocreaticæ captiuæ filius cum in domo Tarquinijs Prisci educaretur, flammæ species caput eius amplexa est: Quo uiso Tanaquil regis uxor summam dignitatem portendi intellexit, Coniugi persuasit ut eum sicuti liberos suos educaret. Qui cum adoleuisset gener à Tarquinio adscitus, & cum rex occisus esset, Tanaquil ex alto loco ad populum despiciens, ait: Priscum graui quidem, sed non letali uulnere accepto expectarent, interim dum conualesceret Seruio Tullo audientes essent. Is igitur quasi precario administrare cœpit autoritate Senatus inuito populo, recte tamen imperium administravit. Et Hetruscos sæpe domuit, Quirinalem, Viminalemque colles & Exquilias urbi adiecit. Aggerem, fossasque fecit, populum in tribus quatuor distribuit: Dianæ templum cum Latinis in Auentino fecit. Duas habuit filias, mitem alteram, alteram ferocem. Cum Tarquinius totidem filios pari animo haberet, ut omnium mentes morum diuersitate leniret, ferocem miti, mitem feroci in matrimonium locauit. Sed mites seu forte, seu fraude perierunt, feroces morum similitudo cõiunxit. Statim Tarquinius Superbus à

Tullia

Tullia incitatus, aduocato senatu regnum patrium repetere cœpit: quo audito Seruius dum ad curiam properat, iussu Tarquinijs gradibus deijcitur, & domum refugiens interfectus est.

Tullia statim in forum properauit & prima coniugem regem salutauit, à quo iussa turba decedere cum domum rediret, uiso patris corpore, mulionem cunctantem super ipso corpore carpentum agere præcepit. Ex quo uicus ille sceleratus est dictus, Tullia deinde cum coniuge in exilium acta. Ex Cæcilio, Liuij, & Ouidio de Fastis. **L. TARQUINIVS**

L. Tarquinius

Superbus

Superbus, Tarquinijs F. cognomen à moribus meruit, occiso Seruio Tullo regnum scelerate occupauit: bello tamen strenuus Latinos, Sabinosque domuit, Sueffam Pometiam Etruscis eripuit. Gabios per Sextum filium simulato transfugio in potestatem redegit. Ferias

Latinas primus instituit: lacus in Circo & cloacam maximam fecit, ubi totius populi uiribus est usus, unde illæ fossæ Quiritum sunt dictæ. Cum Capitolium inciperet, caput hominis inuenit, ex quo cognitum eam urbem gentium caput futuram. Omnibus quoque discedentibus, Terminus & Iuuentas amoueri ex aris se non passi sunt. Ex Volscorum præda templum Ioui in Capitolio fecit. Armatos circa se ad corporis custodiam habuit. Turnum

Erdonium ex Aritia fraude interemit. Demum cum in obsidione Ardeæ filius eius Lucretiæ stuprum intulisset, cum eo in exilium actus, ad Porfenam Etruriæ regem confugit.

Cuius ope regnum retinere tentauit. Pulsus Cumas concessit, ubi per summam ignominiam reliquum uitæ tempus exegit. ex Cæci. & Liuij primo. **TARQUINIVS** Collatinus, sorore Tarquinijs Superbi genitus, in cõtubernio iuuenum regionum Ardeæ erat: ubi forte quum in conuiuio coniugem suam unusquisque laudaret, placuit experiri. Itaque equis Romam petunt, regias nurus in conuiuio uel luxu deprehendunt. Inde Collatiam petunt, Lucretiam inter ancillas in lanificio offendunt. Itaque ea pudicissima iudicata. Ad quam corrupendâ Tarquinius sextus Collatiam redijt, & iure propinquitatis in domum Collatini uenit, cubiculum Lucretiæ irrumpit, pudicitiam expugnat: illa postero die aduocatis patre & coniuge è castris, rem exposuit, & cultro quæ ueste texerat, se occidit. Illi exitio

Tarquinius

Collatinus

Lucretia

- regum rem uindicauerunt. Tarquinius cum prole tota eiectus ad Manilium Tusculanum generū suum confugit: Latinosq; omnes cōcitāt, Cōtra quos Posthumius missus. Ex Cæ. & Liuij primo. Quando hic sumus, Lucretiam Christianam non prateribo, quæ uirgo Hispana & martyr apud Emeritam Hispaniæ ciuitatē sub Præsīde Daciano Maximiani tempore passa est. Romanus nomine ac patria, arte miles, à Laurentio deductus ad fidē, quem in custodia iussu Impe. Decij seruabat, martyr & ipse sub eodem. Sepultus in agri Verani crypta. Hoc etiam nomen multi Imp. Constan. ambitiose sibi usurpauere. L. ROSCIUS
- Lucretia martyr.** Otho Otho Tribunus ple. legē tulit, ut equitibus Romanis in Theatro XIII. gradus proximi assignarētur, qui cēsum CCCC. LLS. haberēt. autor Liuius. Roscius Gallus Comcedus præceptor Ciceronis, in pronūciationis & gestus exercitatione, eō uenit præstantiæ, ut eū de perfectō in arte aliqua loquimur Rosciū dicamus in arte sua, aut Roscium in scena. Hic cum obliquos haberet oculos turpisq; esset aspectu, primus persona in scena usus est, populus tamen eū sine persona intueri malebat ob pronūciandi dulcedinem, ut Cicero planē de Oratore demōstrat. Scripsit & librū in quo & histrioniā eloquentiæ cōparauit. In hunc cum puer esset Catuli lasciuū epigramma in Catulo diximus. Et hic inter Ciceronis clientes ab eo defensus. A quodā enim Fannio LLS. CCLIII. poscebatur debita in rationibus pro socio. Cum tamen debitū illud non in codice, sed in aduersaria notatū esse dicat.
- Roscius Amerinus** Aduersaria enim tabula est, ex qua ad codicē Ephemeridum rationes reducuntur. Roscius Amerinus, defensus à Cicerone in causa parricidij. Patrē enim hominē locupletē quidam interfecerunt clam, filius per occasionem discordiæ cuiusdam quæ inter eos interuenerat, paternæ cædis autor accusatur. Præda ad quendā Sullæ satellitem, L. Cor. Chryzogonum eius accusatorem redibat, patrono Erucio quodam, quam causam primā egit postq; redijt ex militia annos natus XXXIII. ut autor Cor. Nepos apud Plutarchum. Nemine itaq; ob Sullæ metum audente defensionē suscipere, Cicero prouinciā suscepit. L. Ruffus Purpurio. Ruffus Purpurio legatus Romanorum in concilio Aetolorum orat apud Liuiū lib. XXXII. Ruffus sub Scipione Africano Cēturio scripsit eius gesta, & quæ in bello præparātur. autor Appianus in historia. Virginius Rufus orator egregius, interfectus à Nerone. de quo Tacitus. Virginium Rufum claritudo nominis extulit. Et paulo inferius. Nā Virginius Rufus studia iuuenum eloquētia: Musonius præceptis sapiētiae fouebat. Satrius Rufus, de quo Cæcilius in epistolis. Satrius Rufus, inquit, cui est cum Cicerone æmulatio, & qui nō est contentus eloquentia seculi nostri. Rufus poeta Bononiensis cuius meminit Martialis: Funde tuo lachrymas orbata Bononia Rufe. Et resonet tota planctus in Aemylia. Festus Rufus scripsit epitomen rerum Romanarum quæ extat, nōnulli sextum male scribunt. Nam & Festi Rufi alterius qui fuit Græciæ Proconsul legitur adhuc Athenis memoria Græce inscripta ad Columnā in arce ante Palladis templum, quod in Geographia posuimus. Rufus medicus sub Traiano principe qui multa conscripsit, quorum nihil ad nos peruenit. Rufus soph. Rufus soph. Rufus Corinthius sophista, quanquam diuitijs & generis nobilitate pollebat, plus tamen ad eius laudem dicēdi gloria linguæq; gratia contulit. autor Philostratus in sophistis. Rufus & Cosmus martyres apud Philippos Macedoniae tempore apostolorum. Cor. Rufinus Consularis à Fabricio censore damnatus, quod X. pondo argenti apud eum inuēta essent. uide in Fabricio. Rufinus alter unā cū Stilicone & Gildone relictus à Theodosio seniore imperij administrator, pro tutela Arcadij & Honorij filiorū: Gildo in Africa, Stilicon in occidente, Rufinus uero in oriente: omnes sanē cupiditate regni incensi, in suos arma imperatores uerterunt, ex quo diuersis modis oppressi perierunt. Rufinus presby. Rufinus presbyter Aquileiensis, Græce Latineq; eruditissimus, multis iuuit Christianos librorum interpretationibus. Eusebij Cæsariensis historiam uertit. Cui X. & XI. librum ipse addidit. Gregorij Nazianzeni plures sermones, ut in eius uita diximus. Basilij item. Iosephum, Pamphilum aduersus Mathematicos, Sexti & Euangeli sententias. Enarrauit & ipse Symbolum. Obtreçtatori operum suorum duobus uoluminibus respondit. Aemulus atq; obtreçtator fuit Hieronymi nostri ut Origenis adsertor, quodq; ab eo reprehensus sit quod eius libros, *ἠρωπὶ τῶν ἀρχαίων*, qui contra fidē sunt, cōuerterit. Ex epistolis autem inter se missis constat quæ sit utriusq; ingenij uitæq; ac morum differētia. Rufinus & Valerius martyres apud Suesiones sub Maximiano. Rufina & Secunda Romanae uirgines, patre Asterio & matre Aurelia, martyres sub Valeriano, P. Seruilius RULLVS primus

primus Romanorum solidum aprum apposuit: author Plinius: qui ait huius filium fuisse P. Rullū illum qui Tribunus pl. legem agrariam promulgauit, ut decemuirī agro per totū orbem po. Ro. diuiderēt, impugnatus à Cicerone Cos. luculenta oratione. Rutilius Geminus libros pontificales fecit. De quo Cicero. Rutilius in quodam tristi & seверо dicendi genere uersatus est, magnum munus de iure respondendi sustinebat. Sunt eius orationes ieiunæ, multa præclara de iure, doctus uir & Græcis literis eruditus, Panetij auditor, prope perfectus in Stoicis. Cicero in Bruto. P. Rutilius primus legem pugnandi militibus tradidit. De quo Valerius: Armorum tractandorum meditatio à P. Rutilio Cos. CN. Manlij collega militibus est tradita. Is enim nullius ante se Imperatoris exemplum secutus ex ludo C. Aurelij Scauri doctoribus gladiatorum adcersitis, uitandi atq; inferendi ictus subtiliorem rationem legibus ingenerauit. Hic actus in exiliū à partibus Sullanis, & à Sulla deinde redeundi potestate facta, respondit illud quod à Seneca in v. 1. lib. de beneficijs ponit: Malo ut patria mei exilijs erubescat, quàm reditu mœreat. M. Rutili⁹ Censorinus teste Val. de moderatione, iterū Censor creatus, in cōcione populū corripuit q; eam potestatē bis sibi detulissent, cuius maiores quia nimis magna uideretur, tempus coarctandum iudicassent. P. Rutilius uir summæ innocentia, q; legatus C. Marij Procos, à publicanorū iniurijs Asiā defenderat, inuisus equestri ordini penes quem iudicia erant, repetund. damnatus in exiliū missus est. Liu. L. X. X. Rut. Lupus Rhetor scripsit de arte Gorgiani, secutus nō illū Leontium, sed aliū sui tēporis, Cuius quatuor lib. in unū suū transtulit. Quint. I. X. Rutilius Gallus poeta. Cuius elegia quædam iter suum continens haud ignobilis nuper inuenta est.

Rutilius

Geminus

P. Rutil.

M. Rutilius

Censorinus

P. Rutil.

Rutil. lupus

Rutil. gallus

Clodius Sabinus

binus

Sabinus Vespasiani fra.

Sabinus sophista

Sabinus Masurius

Sabinus hereticus

Sabinus Syrus

Sabinus mar tyres

Exuperantius

sauini

Sabina

Sabas

Sabellus hereticus

reticus

SABINOS claruisse plures legimus. Clodius Sabinus declamator tempore Senecæ lepido uir ingenio. Is cum in Cretam cum Appio Procos. profectus esset, in theatro Græci postulare cœperunt ut Sabinus summum magistratum gereret. Mos autem erat barbam & capillum Magistratui Cretensium submittere. Surrexit & silentio manu facto: Hunc Magistratum inquit, ego Romæ bis gessi. Bis enim reus causam dixerat: Græci autem non intellexerunt. Idem cum reus rogaretur ut in latomias transferretur: Non inquit, quenquam uestrum nomen latomiae decipiat, illa em̄ animo meo lauta res est, uocabulo carceris ad genus pulpamenti translato. locabatur in miserijs, in quibus iocari debuisse quis nescit, potuisse quis credit? Seneca in Decla. Sabinus Vespasiani frater interfectus à Vitellio qui Vespasiano res contra Iudæos gerente post Othonis mortem Capitolium cum æde Iouis occupauerat, Sabinus sophista sub Hadriano principe scripsit isagogen ad materias & hypothesen, declamandi libros III. præterea in Thucydidem enarrationem. Suidas. Sabinus Masurius scripsit Fastorum & rerum memorabilium libros. Sabinus Præsul Heracleæ Macedoniorum, secta Arrianus. Is omnis Orthodoxos qui sese in concilio Niceno contra Arrium subscripserant, idiotas & ignauos esse palam dicitabat, ac propter ignoracionē lapsos, haud memor quod inter hos erat Eusebius Cæsariensis, quem ipse fide dignum testem in religione ac principem prædicare solebat. Socrates in historia tripertita. Sabinus Syrus memorandæ fortitudinis, qui tempore Titi primus Hierosolymæ muros ascendit: autor Iosephus, Sabin⁹ Tyro qui scripsit ἡγεμονικὸν, id est, de Hortensibus. Plī. lib. X. X. Ca. I. X. Martyrio quoq; cōspicui: Sabinus martyr ac Præsul apud Assisium una cum Exuperantio & Marcello diaconis sub Diocletiano. Item alter apud Damascum, cum Iuliano, Macrobio, Crasso, Paula & nōnullis alijs. Fuere & Sauini mutatione unius literæ totidē Professores. Vnus Præsul Placentinus: Cuius iussu Padus olim grassando extra alueum per regionē intra suos terminos prodigiose reductus est. Alter Præsul Canusinus tempore Totilæ regis floruit. Amborū meminit Gregorius III. Dialogorū. Sabina nominata. Hadriani principis uxor. Sabina Poppea Neronis, ab eo prægnans calce interfecta: ut refert Tacitus. Martyres itē duæ. Vna matrona Romana Valentini senatoris uxor, Herodis Metallarij filia, sub Hadriano principe gladio cæsa. Cuius uenerabile templū Romæ uisit in Auentino à Petro Illyrico urbis presbytero dicatū. Altera in Hispania passa sub Præside Daciano Maximiani tēpore unā cū Vincētia & Christina. Sabas Abbas impe. Theodosio è Cappadocia uenit Hierosolymā, ubi usq; ad extremū uixit paruo sibi ædificato tugurio, quotidie loca religiosa lustrando: eius deinde reliquæ translatae Venetias. Sabellus Hæresiarcha circa Galli principis & Stephani Pon. tempora. De quo Dionysius Præsul Alexandrinus apud Eusebium sic ait. Quid dicam

- cam de ea doctrina quæ apud Ptolemaidem Pentapoleos ciuitatem nuper exorta est, plena pestilentia, negans uere eum esse filiū patris, nec primogenitū omnis creaturæ, simul & S. S. auferens intellectum: pro quibus cum utræq; partes ad me uenissent, & præsentibus fratribus quæ commota fuerant discussissent, etiam literis sum prosecutus, quorum tibi exempla transmisi, Eusebius libro VII. C. Sallustius Crispus Romana primus in historia, ut ait Martialis: Thucydidi ex Græcis opponitur à Quintiliano, elegantia dicendi, attica breuitate, sententiarum crebritate. Taxatur autem à Pollione ut nimis antiquarius, & ex Catonis originibus uerba mutuatus. Trogo autem, quod orationibus nimis longis ac directis utatur, sicuti etiam Thucydides. Hic ille inimicus Ciceronis, diuitijs præditus. Cuius horum uestigia adhuc cernimus Romæ. Hic etiam ille alienæ luxuriæ grauissimus obiurgator & censor, qui Metellum Pium in historia reprehendit, quod præter eius & populi Romæ dignitatem & modestiam conuiujs in Hispania omniq; luxu uteretur. Postea uero ipse deprehensus in adulterio ab Annio Milone & Ioris bene cæsus, & postquam pœnas dedisset amissus est: autores Varro, Macrobius, Gellius. Sampson in sacris uoluminibus legitur herculeo robore fuisse, ac cōtra Philisteos multa facinora fecisse, inter quæ mille quondam hostes asini maxilla interfecisse. Ligatus domum concussu diruit, quæ multos necauit: à Dali da demum meretrice ob amorem superatus, crinem fatalem in quo robur omne continebat ei manifestauit, quo ille abscisso in hostiū manus uenit. Sampson alter præsul Dolensis tempore Iustini iunioris sanctitate clarus. Sappho Lesbica Lyrica Olymp. XLII. tempore Alcæi & Stesichori, Fratres habuit Laricum, Charaxum, Eurichum: coniugem uero Cercylam ditissimum uirum ex Andro, ex quo filiam suscepit Clio nomine. Scripsit lyricorum libros IX. Prima plectrum meruit. Præterea epigrammata, elegias, iambos, & monodias. Aliam dicunt itē Lesbiam fuisse Psaltriam, ob amorem Phaonis adolescentis scripsisse uersus & ex Leucade præcipitem se dedisse. Hæc Suidas. Nonnulli eandem putant. Plato scribit Sappho Scamandronymi filiam fuisse sapientē. Aelianus autē fuisse in Lesbo Sappho dicit non poetriam, sed nobile scortum. Sapores reges Persarū, in regione Parthorū. Scauri inter Aemylios adsciti. M. Aemilius Scaurus nobilis parū: nam pater eius quamuis patricius, ob paupertatē carbonariam exercuit. Idem primo dubitauit, honores peteret, an argentariam faceret. Sed eloquentiæ consultus, ex ea gloriam peperit. Primum in Hispania corniculum meruit: sub Oreste in Sardinia stipendia fecit. Aedilis iuri reddendo magis q̄ muneri edendo studuit. Prætor aduersus Iugurtham pugnauit: eius tandem nō ut, sed pecunia uictus est. Cos. legem de sumptibus libertinorū suffragijs tulit. P. Deciū prætorem ipsi transeunti sedentem iussit adfurgere, eiq; uestem discidit, sellam concidit. Nequis ad eum in ius adiret edixit. Cos. Ligures domuit, deq; his triumphauit. Censor uiam Aemyliam struxit, pontem Miluium fecit, tantumq; autoritate potuit, ut Opimium contra Gracchū, Marium contra Glauciam & Saturninū priuato consilio armaret. Idem filium suum quia præsidium deseruerat, in conspectum suum uetuit accedere. Ille ob hoc dedecus mortem sibi consciuit. Scaurus senex cum à Vario Tribuno pl. argueret quasi socios & Latium ad arma coegisset, ad populum ait, Varius Verinensis Aemylium Scaurum principem Senatus ait socios ad arma coegisse. Scaurus negat. Vtri potius credendum putatis? Cæcilius. Hunc dicit Plinius in naturali historia principem fuisse ciuitatis, & Marianum rapinarum socium. Frontinus uero in IIII. scribit. Scaurus filium suum quod in saltu tridentino hosti loco cesserat, in conspectum suum uenire uetuit, Adolescens uerecundiæ ignominia pressus, mortem sibi consciuit. Plinius rursus de eo. Scaurus à Vario Tribuno pl. repetundarum accusatus & absolutus. Sallustius in Iugurthino M. Aemilius Scaurus homo nobilis, impiger, factiosus, audax, sed uitia sua callide occultans. Cum esset uir consularis & in senatu princeps, ab eo mittitur ad Iugurtham orator ut eum ab oppugnatione Cyrthæ & à seditione Adherbalis amoueret. Hic præterea inter uiros doctos ac plane oratores à Cicerone ponitur his uerbis. In Scauri oratione sapientis hominis & recti grauitas summa & naturalis quædam inerat autoritas, nō ut causam, sed ut testimonium dicere putares. Huius & orationes sunt & tres ad L. Fusidium libri scripti de uita ipsius quos nemo legit: At Cyri uitam ut disciplinā legunt, præclaram illam quidē, sed neq; tam nostris rebus aptam, nec tamen Sauri laudibus anteponendam. Huius filius M. Aemilius Scaurus Sul-
læ priuignus fecit in ædilitate sua theatrum temporarium uix XXX. dies duraturū, opus
maximum

maximum omnium quæ fuerant humana manu, non temporaria mora, uerum etiam æte-
 nitatis destinatione. Scena ei triplex altitudine c c c l x . columnarum: ima pars eius è mar-
 more fuit, media è uitro, columnæ imæ duodequadragenum pedum. Signa ærea inter col-
 umnas fuerant c c c . numero. Cauea ipsa cepit hominum l x x . milia. Plinius. Hic ex
 prætura prouinciam Sardiniam obtinuit, in qua cum neq; satis abstinenter egisset, & ual-
 de redargueretur quod genus morum in eo paternum uidebatur, cum cætera industria ne-
 quaquam esset par: erat enim aliquando inter patronos caufarum, cum Romam reuertisset
 ad petendum consulatum, accusatus à Sardis repetundarum, à Cicerone una cum quinque
 alijs defensus est. Pedianus. Aur. Scaurus legatus à Cimbris fuso exercitu captus est, & cū
 ad consilium ab his euocatus eos deterreret, ne Alpes transirent Italiam petaturi, eo q̄ dice-
 ret Romanos uinci minime posse, à Bolo rege feroci iuvene occisus est. Liuius l x v i i . Scaurus le-
gatus
 Scipionū Patricia gens, nominis ac familiæ Corneliorum, initium cognominis à Cornelio Cor. Scipio
 adolescente, ut Macrobius testatur, habuere. Qui patrem luminibus carentem pro baculo
 regebat, quem scipionem grammatici appellant. Eorum uero qui magnum cœperint no-
 men sibi comparare, P. & CN. fratres fuere, qui ambo Duces in Hispania periire. Quorū
 alter P. pater Africani fuit. Cum quo primum Imperatore Annibal signa in Italia contulit. P. Cor. Scipio
 Is cum multas esset in Hispania uictorias consecutus, resq; gessisset memoratu dignas, de-
 mum in quodam prælio aduersus hostes inito dum se offert ubi plurimū periculi erat, subi-
 to occiditur. Simili penè casu CN. Scipio frater paucis post diebus fortiter pugnando inte-
 rit. Amboq; ij Imperatores præter rerum gestarum nomen, magnum quoq; fidei ac tempe-
 rantia desiderium non modo militibus suis qui superfuere, sed etiam Hispanis reliquere. Pu-
 blij fuere filij duo, P. & L. Scipiones. Ex ijs P. Cor. Scipio Africanus maior est dictus: Cu-
 ius uitam ac res gestas C. Oppius & L. Reginius literis mandauerunt. Is puer certis diei ho-
 ris secretū templi petere solebat, putabaturq; apud uulgus cum Ioue loqui: x v i i . agens
 annum à patre in castra ductus est, principio belli Punici II. Constatq; iam tunc in congres-
 su Annibalis primo, circumuentum ab hostibus ac saucium patrem liberasse: ut autores Li-
 uius ac Plutarchus. Post cladem Cannensem cū iuuentus de relinquenda Italia cogitaret,
 ipse gladio supra capita intento, iurare singulos non deserturos patriam coegit. Deinde pa-
 tre patruosq; in Hispania extinctis, quum nemo ad id bellum ire uellet, ipse se sponte obtu-
 lit natus annos x x i i i i . ubi Carthaginem nouam uno die expugnauit. In quo bello uir-
 ginem captiuam sibi adlatam, ubi comperit summo loco natam ac iam pactam nobili uiro,
 incorruptam ac insuper muneratam remisit. Asdrubalem Carthaginensem ducem supera-
 uit. Masinissæ nepotem in bello captum, auo remittendum curauit, ex quo postea eundem
 sibi perpetua deuinxit amicitia. In Numidia à Syphace rege præpositus in amicitia Asdru-
 bali fuit, qui eodem tempore è Carthagine eademq; de causa eò aduenerat. Pacata demum
 Hispania Cos. factus, Sicilia atq; Africa prouincijs ei decretis, obtrectante Fabio, euestigio
 in Siciliam, deinde Carthaginem delatus, ante omnia Syphacem fœderi minime stantem
 auxilio Masinissæ ui cepit, triumphoq; seruauit. In quo bello Masinissam, quod Sophonis-
 bam Syphacis cōiugem per amorem seruare uoluisset, amice obiurgauit. Postremo Anni-
 balem ex Italia aduersum prope Zamam superauit, Carthaginemq; tributariam fecit. Re-
 uersus Romam triumphauit. Consulq; iterum factus cū Sempronio Longo. Paulo post le-
 gatus fratri L. Scipioni Cōsuli in Asiaticam expeditionē profectus, omnia suis rexit auspi-
 cijs. Antiochū quamuis de se bene meritū ob filiū captum ac ei restitutū, cōditiones tamen
 oblatas spernentē sub iugum misit. Deniq; tot rebus gestis accusatus à Pœtilio Atteio Tri-
 buno Pl. q̄ prædam Asiaticā nō totam in ærariū cōtulisset, die iudicij adueniente: Hæc est
 dies inquit Quirites, qua Annibalē uici, Carthaginē tributariā feci, patriam hanc maximo
 periculo liberaui. Eamus hinc in capitolium, gratias dijs immortalib. agamus. Excitatus itaq;
 populus memoria beneficiorū est, ex quo qmniū gratia absolutus. Pertesus ex illo ingrati-
 tudinem patriæ, Linterni in uillam suā secessit, ubi cōmorantem piratæ forte audita fama
 maiestatis eius eum salutatū descendentes uenere, cū alijs omnibus officerent. Decessit an-
 norū l i i i i . iussitq; ossa Romā minime transferri, supremo eius die. Eū Maximus laudans
 ait, gratias esse dijs agendum quod is esset in ea rep. natus. Necessse enim fuisse, illic Impe-
 rium esse orbis terrarum, ubi ille natus esset. Hæc ex Liuiō, Valerio, Plutarcho. L. Scipio
 Asiaticus ob Asiam deuictam, ex qua uictoria luxuria primū gemmarum Romam illata, si-
cuti

- cuti ex Corintho aerea uasa ac tabulae. Is igitur postquam triumphasset, accusatus eadem de causa qua & frater, & in carcerem ac uincula ductus, à Ti. Graccho inimico eius liberatus est. Quae res causa fuit ut filiam eius postea in matrimonium duceret. Ex Liuiio. Scipio Aemylianus, qui & Africanus minor, ab Africani maioris filio adoptatus, filius enim erat Pauli Aemylij, Numantiam euertit, in qua expeditione militem corruptum in disciplinam pristinam eiectis scortis restituit. Munera regum quae clam ab Imperatore recipi mos erat, pro tribunali accepit, in tabulasque publicas nomine po. Rom. referri iussit, ea fortibus uiris pro meritis postea distributurus. Oppidanis pabulatum egressis pepercit, quod citius frugibus consumptis in deditioem uenturi essent. Capto oppido, Numantini sese per uias inuicem trucidauere. Factus etiam Cos. ante egratam, ac Carthaginem missus eam penitus sustulit. Idem de sententia Catonis in senatu, qui praematuras ac recentes ficus ostentans ait, Eae patres conscripti Carthagine nuper adlatas sunt, tam prope domum hostem habemus. P. Cor. Scipio Nafica CN. Scipionis qui una cum fratre P. in Hispania, uti supra diximus, cecidit filius, à Senatu uir optimus iudicatus, matrem deum tunc primum aduectam, apudque uirum optimum ex oraculo diuertendam hospitio excepit. Cum aduersus auspicia Consul se à Graccho nominatum comperisset, magistratu se abdicauit. Censor statuas quas sibi Consul quisque in foro per ambitionem habebat, sustulit. Consul Delminium Delmatiae urbem superauit. Imperatoris nomen à militibus, & à senatu triumphum oblatum recusauit. Eloquencia primus, iurisconsultissimus, ingenio sapientissimus fuit: unde uulgo Corculum dicitur: ex Caecilio. Liuius uero plura alia. Nam eo autore theatrum, quod locatum à Censoribus erat uti extrueretur, ex S. C. destructum, tanquam publicis moribus nociturum, populis que aliquandiu stans ludos spectauit. Praeterea Ti. Gracchum Trib. Pl. ob agrariam legem remp. turbantem, subfelliorum fragmentis in senatu exanimauit. Praeterea fortitus Galliam priusquam cum Boijs bellum gereret, postulauit à senatu uti pecunia sibi decerneretur ad ludos quos praetor in Hispania uouisset. Nouum & iniquum Senatui uisum. Itaque censuere ut de suo faceret quos sine senatus consensu uouisset. P. Scipio Nafica, Naficae huius filius cognomento Serapion, de nobili Scipionum prosapia, in uilem Serapionis appellationem uenerat, quod Serapioni Victimario seruo persimilis omnino foret: autor Valerius. Scipio item Suarius cognomento, ob similitudinem Suarij cuiusdam negociatoris: Trib. Pl. dignus Africanorum familia. Cui non fuit in bonis funeris impensa. Asses contulit populus ac funus elocauit: quaque ferebatur flores è conspectu conspersit. Plinius lib. II. Ca. III Scipio Africani filius ponitur Valerio inter eos qui à parentibus claris degenerauerunt, inter eruditos tamen à Cicerone in Bruto his uerbis describitur. Scipio Africanus filium habuit illum qui minorem Scipionem à Paulo adoptauit, qui si corpore ualuisse, in primis habitus esset disertus. Inducant cum oratiunculae, tum historia quaedam Graeca scripta de Cassina. Haec ille. Plutarchus in Africano, nihil sane de eo se compertum habere dicit nisi eum praeturae gessisse, & in ea consequenda à Circeio patris scriba adiutum fuisse. Scipio Pompeij magni socer, post bellum Pharsalicum inter Pompeianos bellum refouentes in Africam se cum exercitu recepit cum Catone: iura etiam rege adscito. Qui primo feliciter aduersus Caesarianos pugnans, uictus tandem cum toto exercitu occubuit. Scipionem cognomento Salutationem è Corneliorum familia, alioquin uirum despectissimum inter praelianum in Africa perinde ac exercitus ducem Caesar praeposuit, quod cognosceret aduersarios uetusto quodam confidere uaticinio, ut semper in Africa uincere fatale Scipionum generi foret. Plutarchus in Caesare. Ante omnis uero legimus apud Liuium de L. Cornelio Scipione, qui cum CN. Fulvio Cos. creatus ac Hetruriam sortitus, occurrentes Hetruscorum acies ad Volaterras fudit. SCYLAX Cariandus: Carianda enim Cariae ciuitas est: Mathematicus & musicus: scripsit circuitum mensuramque maris extra columnas Herculis, telluris item, Praeterea Antigraphen ad historiam Polybij. Suidas. Scyllis Sicyonius cum Scyane filia, classis Persicae qua Xerxes Graeciae bellum intulit, ancoras nautando urinandoque praecidit. Idem facinus retulit in tabellam quam dicauit in templo Apollinis Amphictyonei, inde postea Romam translata. Pausanias. Scyllae duae fuerunt, altera Nisi regis Megarensium filia quae in Minoe narratur. Altera marina nympha Polyphemo dilecta: quae dicitur in Glauco. M. Scaua Centurio Caesaris in Gallia solus in acie restitit. Cum in hostes rueret, & iam telo femur transfixus esset, saxique ictu ora contusus, clypeo & galea

galea dissectis, gladio ad extremum fracto, duplici lorica munitus se in mare proiecit, & cū narando peruenisset ad suos dixit: Parce Imperator, Arma perdidit. At ille sub cuius ala huiusmodi res erat, centuriatus honore & uite gestanda munerauit. Val. de fortitudine. Tranquillus uero sic. Scæua Centurio effosso oculo transfixus femore & humero c. x. x. foraminibus scuto perforato custodiam portæ cōmissi castelli retinuit. Scribonius Aphrodise scribonius
 us Orbiliij seruus atq; discipul⁹, mox à Scribonia Libonis filia, quæ prius Augusti uxor fuerat, redemptus & manumissus. Docuit quo Verrius tempore. Cuius etiā libros de Orthographia rescripsit, nō sine insectatione studiorū morumq; eius. Tranquillus. Scopelianus scopelianus
 Clazomenius inter nobilissimos Sophistas à Philostrato refertur, Herodis Attici præceptor. Docuit Smyrnæ magna celebritate: quo iam senescente cum Polemon orator de rebus magnis Smyrneorū mitteretur, cōuersus ad eum ait, Δὲ δὲ μοι ὁμοίῃ τὰ & τὴν χεῖρα θεωρεῖσθαι. Hoc est: Arma humeris tua nunc cōcede in prælia nostris. Quæ tibi me similes faciant: uerba sunt Patrocli ad Achillem apud Homerū. Scropha Tremelius ponitur in Dialoگو Var Scropha Tremelius
 ronis de re rustica sic narrans de auo suo. Auus meus primum appellatus est Scropha: quæ quæstor cū esset Licinio Neruæ Prætori in Macedonia prouincia relictus, ut præflet exercitū dum prætor rediret, hostes occasionem rati uictoriæ, irruptionem in castra fecere. Auus cum adhortaretur milites ut caperent arma, dixit se celeriter illos ut Scropha porcos dissecturum. Idq; fecit. Nam eo prælio hostes ita fudit fugauitq; ut Nerua prætor propter ea Imperator sit appellatus, auus cognomen inuenerit, ut appellaretur Scropha. Ego septimus sum deinceps prætorius in gente nostra. Seleuci & Antiochi in Geographia in Syria narrati. Semiramis quonam pacto Nino successerit uiro, Dinon historicus commemorat. Semiramis
 Eam petijisse dicit à rege uti quinq; dies imperitaret, stolam ac coronā sibi aptasse, ac in sella regia confedissee, deinde imperasse satellitibus, ut Ninum sic exutum regis ornamentis interficerent. Aelianus. Hæc post ea muros Babylonis dicitur cōdidisse ex bitumine, ac ea la titudine qua duo inter se currus sine cōflictu concurrerent. C. Septimuleius Anagninus a C. Septimul.
 micusq; fidissimus Gracchi. Cuius meminit Plinius. Cicero etiam in Oratore sic ait. Septimuleio illi Anagnino, cui pro C. Gracchi capite erat aurū repensum. Apud Eferniā quoq; oppidū Samnij hodie huiuscemodi legi inscriptio. C. Septimuleio. C. F. Troobolæ IIII uir ex testamento. Secundus Atheniensis, quem aliqui Epithyrum uocant, quod Architectū si Secundus Sophista
 lius fuerit, multæ quidem doctrinæ, mediocris eloquentiæ, æqualis æmulusq; Herodis Atticis: ex quo Herodes illud Hesiodi elegantī mutatione in eum cauillatus est, Figulus æqualem exagitat, tum rhetora Tecton: qui nihilominus senem postea morientem & epicedio & lachrymis honorauit. Ex Philostrato. Secundus alter Tridentinus uir sanctus Agiulphi Tridentinus
 regis Longobardorum tempore: scripsit breuiter Longobardorum historiam: autor Paulus Foroiulienensis. Sempronij quoque præclara gesserunt. Primus, T. Sempronius Longus T. Sempronius Longus
 Cos. cum P. Scipione patre Africani apud amnen Trebiam Annibali occurrit, à quo profligatus est. Huius filius Sempronius Longus & Africanus Coss. primi fuere qui in spectandis ludis patres à populo secreuerunt, quod plebes moleste tulit aduersus consules indignata. Et ipsum Africanum aliquando pœnituisse tradunt: autor Plutarchus in Scipione. Liuius tamē scribit: Aelium Sextum & M. Cethegum Censores fuisse autores huius legis. A. Sempronius Atratinus, L. Atilius, T. Cæcilius primi Tribuni militum pro Consulibus magistratum iniere, quorum cōcordia domi, parem exitum foris præbuit. Anno urbis c. c. x. CN. Sempronius Tuditanus Prætor à Celtiberis cum exercitu cæsus est, Liuius Tuditanus
 uis Huius Sempronij apud Maiorem insulam Hispaniæ reperta in tabula marmorea eius inscriptio testamenti, qd' elegantia gratia posui. KL. Sex. Manlio & Q. Torquato Coss. Sempronius Tuditanus testamenti lur. mil. qd' ipse facio. II. abesto ob Pœnū Italia pulsum Inscriptio
 Fundos baleares Senat. P. Q. R. D. D. Aurelius Tuditanus tacitam pecuniam, si uia lat. olibus meis re monument. suo sumpt. ædificauerit habeto. Hermeti lib. Aug. Vind. ma. aut c. x. d. d. sunt. Lucia Agresti uxori B. M. Mundū mulieb. q̄ ue e. ca. pa. d. d. Caius Tuditanus q̄ pupillā cuius iussu meo Cu. ge. cōtra decre. ampliss. ord. uxo. D. Ex esto Dodrāt. lege. Celso testamēt. qd' Aepheso scripserā adi. Pamphilo uicario pecu. id instrumēt. rust. qd' Aepyro paraueram uehī ue. D. data sunt. Filij si nepotes mihi non fecerint Marcellus Tuditanus ex dam. sump. choi. here. D. Quæ lego O. E. Seruilia gens patricia & illustris Seruilia gens
 in fastis, Trientem æreum pascebat auro & argento, consumentem utrunque. Verba ipsa Messalæ

Triens Messalæ senis referam. Seruiliorum familia habet Trientem sacrum. Cui cum summa cura sacra quotannis faciunt: quem ferunt alias creuisse, aliâs decreuisse uideri, & ex eo aut di-
P. Seruil, minui aut honorem augeri familiæ significari. Plinius libro $\times \times \text{IIII}$. Cap. $\times \text{III}$. P. Ser-
Maluginensis uilius Maluginensis. Q. Sulpitius Longus Tribu. militum consulari potestate contra Gal-
 los Senones missi, non loco castris ante capto, non præmunito uallo quo receptus esset, nõ
 deorum saltem si non hominũ memores, nec auspicato, nec litato instruunt aciem: ex quo
 turpiter profligati cum toto exercitu nobilem illam cladem Alliensẽ inter nefastos dies
P. Seruilius relata accepẽrũt. Liuius. v. Itẽ in eodem. P. Seruilius Priscus & Q. Clelius Siculus Cen-
Priscus fores. Q. Seruil. Cepio Consul Hispaniam duce Viriato rebellantem pacauit. Proconsul ca-
Ser. Cepio pta Tolosa aurum e templo sustulit, quod auferentes miserabili fato peribant, ut autor Gel-
Cos. lius. Nam postea Consul cũ CN. Manlio contra Cimbro in Italiam ruentes missus, apud
 Rhodanum uictus profligatusq; est, amissis de exercitu hominum $L \times \times \times$. mil. Ex iussio-
 ne igitur po. Ro. Cepionis cuius temeritate id acciderat bona publicata, eiq; imperium pri-
 mo post Tarquiniũ abrogatũ: ipse in publicis uinculis extinctus. Inde tractus discerptusq;
C. Seruil. ad scalas Gemonias est: ex Liui. $L \times \text{VII}$. C. Seruil. Geminus & M. Attilius Fabianus,
Geminus Coss. artibus Fabianis cunctando etiam Annibalem fregerũt, post Fabij dictaturam. Qu.
P. Serui. pro Seruil. Procos. apud Asculum una cum omnibus Ro. interficitur initio belli socialis. Liui/
cos. Isauri. us $L \times \times \text{II}$. P. Seruilius Procos. aduersus Cilicas prospere pugnans, Isaurici cognomen/
Serui. Rul. tum inuenit. Liuius $\times \text{CII}$. Seruilius Rullus, uide in Rullis. Seruil. Nouianus egregie in hi-
Seruil. No- storia dixisse uidetur, qui a nobis auditus est, clarus ingenio & sententijs clarior, sed nimis
uianus pressus quã historiæ postulat autoritas. Quintil. Q. Sertorius e Nursia oriundus, partiũ
P. Sertorius Marianarum fuit una cum Cinna, moderatius tamen quã alij. Sulla redeunte e bello Mi-
 thridatico urbeq; potito, ipse quoq; in Hispaniam aufugit: ubi breui tempore ob uirtutem
 sibi gratiam earum gentium conciliauit, traditurq; per eum Hispanos disciplinam rei mili-
 taris Romanã didicisse, ac fortiores deinde fuisse. Nam præter artem rei militaris abstinẽ-
 tissimus etiam uoluptatũ, tum religiosus est habitus, quod ceruam quandam secum in ex-
 peditionibus haberet sequentem, quam Dianæ numen dicebat esse, ex eaq; responsa acci-
 pere. resq; gerendas auspiciari. Quare dux Lusitanorum delectus, paruis copijs multas ur-
 bes subegit. Sed & quatuor Romanorum Duces contra eum missos uarijs cladibus affli-
 xit. Primum quidem Cottam apud Mallaciam nauali prælio superauit. Phidiam Hispaniæ
 Prætorem dein una cum duobus mil. Ro. ciuium prælio interfecit. Tertio Domitium Pro-
 cos. contriuit. Postremo Toranium a Metello missum cum toto exercitu deleuit. Ipsum
 quoq; Metellum uirum amplissimũ in tantam compulit necessitatem, ut. L. Lollius e pro-
 uincia Narbonensi ei auxilia ferre cogeretur, & Pompeius magnus celeriter contra eum
 mitteretur: uarijsq; utrinq; prælijs incommodisq; illatis, tandem Sertorius per coniuratio-
 nem Lusitanorum a M. Perpenna eius socio belli eiusdemq; factionis, per prodicionem in
 cœna interfectus est. Ipse uero Perpenna meritas dans postea pœnas, una cum reliquis con-
Serenus iuratis in Pompeij potestatem ueniens interficitur. Serenus Samonicus Gordiani Iunio-
Samonicus ris principis præceptor fuit. Cuius meminit Spartianus in Caracalla his uerbis. Occisi sunt
 & in balneis plures, & in cœnis, inter quos Samonicus Serenus, cuius libri plurimi ad do-
 ctrinam extant. Macrobius quoq; libro Sa. III. Carmina quaedam de urbibus deuouendis
 earumq; dijs euocandis in lib. v. reconditorum Samonici Sereni reperisse se ait. Superfunt
 hodie ei⁹ hexametri quidã præcepta medicinæ cõtinentes. Suidas aut siue de eodẽ, siue de
 altero scribit, Serenũ (qui etiam Aelius Athenæus uocabatur) grammaticũ, tractatũ de ci-
Serapion phi- uitatibus fecisse, describendo uiros qui in eis floruerunt. Præterea epitomen in Philonem. Se-
losophus rapion Hierapolitanus philosophus Stoicus. cuius meminere Strabo, Stephanus. Serapi-
Serapion on Aelius dictus orator Alexandrinus scripsit ad Hadrianum principem Panegyricũ, ora-
orator tiones in genere deliberatiuo apud Alexandrinos. Et utrum iure Plato remouerit Home-
Serapion rum a sua rep. Præterea artem Rhetoricã. Suidas. Serapion pictor, cognominatus Anthro-
pictor pographus, qd homines optime pingeret. Plinius. Serapion præsul Antiochenus sub Cõ-
Serapion modo principe. Scripsit de secta Montani & quaedam alia: ut autor Hieronymus. Serapion
præsul alter Christianus, qui ob elegantiam ingenij scholasticus meruit cognominari, charus An-
Serapion tonio monacho: edidit aduersus Manicheos egregium uolumen, & quaedam alia. Lauda-
 tus etiam ob fidei constantiam sub Constantino principe; ut idem est autor, Ioannes Sera-
 pion

pion nouissimus omnium de plantis uolumen edidit. Septem fratrum Hebraeorum una cum
 matre porcinam edere negantium sub Antiocho Illustri supplicium in lib. Macchab. legi-
 tur. Totidem Symphorosa, uxor Getulij martyris, filios, Tybure sub Hadriano martyres le-
 ra conspexit: stipitibus per membra uarijs modis transfixos: quorum nomina, Crescētius,
 Iulianus, Nemesius, Primitiuus, Iustinus, Staeteus, Eugenius. Sepulti uia Tyburtina, I X.
 ab urbe milliario. Parem filiorum numerum, Felicitas, Romana matrona, in hac palma
 sub Antonino uidit, Ianuarium, Felicem, Philippum, Syluanum, Alexadrinum, Vitalem,
 Martialem, uarijs necatos supplicijs. Syluanus etiam de alta crepidine praecipitatus. Quos
 paulo post mater etiam martyrio sequuta est. Sepulti Romae omnes. Idem quoque dormi-
 entium numerus legitur fuisse, Maximianus, Malchus, Martinianus, Dionysius, Ioannes,
 Serapion & Constantinus. Hi namque socij apud Ephesum Decij infectionem in uicinum
 montem Caesium fugitauerunt: ac sub cauerna quadam latitantes quanquam diligenter quaer-
 siti nunquam inuenti sunt. Demum martyrium ferre animati: post cibum dei prouidentia
 sopiti usque ad annum XXX. Theodosij iunioris, annis CCXCVI. dormierunt. Eo tandem
 tempore uigente de resurrectione haeresi excitati, tanquam hesternae die, ad urbem uti sole-
 bant prius, Malchum unum e socijs emptum ad uictum necessaria miserunt. Rem prodidit
 & nouus hominis habitus & sermo & nummus aliter signatus: quorum festum III. eidus
 Augusti. Septuaginta duo discipulorum Christi nomina haec sunt: Lucas, & Cleophas,
 qui in Christum peregrinum inciderunt, ut plane Gregorius in prooemio moralium sentire
 uidetur. Ambrosius alium a Luca putat: Barnabas, Matthias, Taddaeus, qui ad Abagarum mis-
 sus est: alter ab Apostolo. Hi Eusebio lib. I. ponuntur. Sequentes uero Abbati Dorotheo.
 Septem ante omnis primi diaconi, Stephanus protomartyr, Philippus is qui eunuchum
 Christianum fecit, praeful in Thracia. Proculus praeful Nicomediae. Nicanor qui una cum
 Stephano interfectus. Parmenas. Nicolaus Samariae praeful: deinde pro haeretico Ioanni ta-
 xatur. Simon praeful Tyri ac Sidonis. Qui diaconi in Actibus apostol. narrantur. Insuper
 Ananias Pauli, qui postea Damasci praeful fuit. Titus Pauli, qui in Creta praeful & sepul-
 tus fuit. Syluanus Thessalonicae praeful & sepultus: cuius ut comitis Paulus ad Thessalo-
 nicenses prima meminit. Crescens Chalcedoniae praeful: Andronicus praeful in Pannonia:
 Ampliatus praeful Edessae: Urbanus praeful in Macedonia. Staeteus quem Andreas in Thra-
 cia praefulem constituit. Apelles Heracleae praeful. qui omnes ad Romanos cap. XVI. me-
 morantur. Philetus, uel Philebus, Ephesi praeful: sensit ea quae Simon magus: restitit & apo-
 stolo, ut ad Timotheum II. Hermogenes Megarae praeful: Demas, qui tres a fide descie-
 runt: ut ad Timotheum II. & Ioan. ex nobis prodierunt, inquit, sed ex nobis non erant. Am-
 pliatus Smyrnae praeful ante Polycarpum, ut ad Romanos. Aristobulus Beraniae praeful.
 Narcissus Athenarum praeful: Heraclitus praeful & ipse. de his omnibus ad Roman. XII.
 Cicis in Gallia nunciauit euangelium. Agabus qui prophetico chrismate dignus fuit. de quo
 in Actibus. Rufus Thebarum. Asyncritus Hyrcaniae praeful: Phlegontias, Patrobas, Her-
 mes philopoleos. Linus qui postea pontifex: de quo II. ad Timot. III. Caius Ephesi praef-
 sul. Philologus ab Andrea praeful Sinopenis factus. Liphasmus, qui Romae simul cum Pau-
 lo uinctus, & post eum capite caesus. Lucius Laodiceae Syriae. Iason Tharsi. Sospater Ico-
 nij. Erastes Meaidi. Quartus Beriti. De his omnibus ad Rom. XVI. Apollo, ad Corinth.
 primo. Sosthenes Colophonis apud eundem. Epaphroditus. de quo ad Philip. IIII. Titus
 Colophonis item praeful, ad Colossenses IIII. Caesar Dyrrachij praeful ad Philip. IIII
 Marcus Barnabae consobrinus Apolloniadis. Iesus cognominatus Iustus Ceteripoleos praef-
 sul. De quo IIII. eccles. histo. Antomas. Clemens praeful Sardicensis: postea pontifex pri-
 mus ex gentibus Christianus. Onesimus Coroneae praeful: Carpus praeful Cheroneae: Euo-
 dius Antiocheae post Petrum praeful. Aristarchus Apameae praeful. ad Coloss. IIII. Mar-
 cus, qui & Io. Biblij praeful. ut in Actibus XIII. & II. ad Timot. IIII. Zimas uel Zenas
 Diolpoleos, ad Timot. IIII. Philemon Gazae praeful: ad quem Apostolus scribit epistolam.
 Pudens III. ad Timot. IIII. Trophimus, de quo ibidem. Hi tres apostolo semper praesto fue-
 re: ac post eum Romae & ipsi caesi. Marcus euangelista. Candaces eunuchus Aethiops na-
 tione in Arabia & Taprobana euangelium nunciauit. de quo in Actibus VIII. Hi Doro-
 theo, qui Romae scripsit, commemorantur. Polycarpo & Vincentio, qui sequuntur: Sau-
 nus, Potentianus, Alcimus, Maximus & Ioannes senior: in martyrum quoque libro ponun-
 tur.

VII fratres

Symphorosa

Getulius

VII fratres

Felicitas

VII dor-

mientes

LXXII disc.

Lucas

Cleophas

Barnabas

Matthias

Taddaeus

Stephanus

Philippus

Proculus

Nicanor

Parmenas

Nicolaus

Simon

Ananias

Titus

Andronicus

Urbanus

Apelles

Aristobulus

Narcissus

Agabus

Rufus

Philologus

Lucius

Sospater

Sosthenes

Epaphro-

ditus

Marcus

Apollo

Caesar. Iesus

Antomas

Clemens

Aristarchus

Marcus

Philemon

Pudens

Marcus Euā,

Sauinus

P tur.

Aristion tur, Aristion, Rufus, Zozimus, Priscus: Iosephus, cognominatus Iustus, qui cum Matthia
Rufus in sortem positus: Nason: Silas, Corinthi praesul: Euphrates, de quo ad Coloss. 1111. Mar-
Zozimus tialis, Lemouicensis praesul: Sidonius, uel Cedonius, caecus natus, sepultusque cum Maximi
Priscus no: Lazarus, Massiliae praesul: Vrsinus ad Bituriges missus: is Nathanael, ille qui Christo
Iosephus probatus fuisse dicitur, Iulianus apud Cenomannos euangelium nunciauit, qui Simon le-
Nason profus esse fertur. Sed & his plures longe reperientur, si obseruabimus ea quae Paulus scri-
Silas bit 1. ad Corint. xv. Dominum plus quam quingentis fratribus simul apparuisse. Se-
Euphrates ptuagintaduo interpretes Hebraicae, Graecaeque linguae peritos ad Ptolemaeu Philadelphu,
Martialis eos petentem ex omni tribu senos electos, ut sacros libros in Graecum uerterent sermonem,
Cedonius misit Eleazarus summus sacerdos. Ibi uero ut Augustinus de ciuitate, & Eusebius lib. v.
Vrsinus testantur totidem cellis separati: eosdem libros eodem modo uertentes non interpretu, sed
Iulianus prophetarum adflati spiritu uisi sunt. Quam sane opinionem Hieronymus refellere uide-
LXXII in tur
terpretes Alexandriae mendacio suo finxerit: quibus diuisi LXX. interpretes sacros interpretati sunt
libros. Quum Aristas eiusdem Philadelphi familiaris, & non multo post Iosephus, nil tale
retulerint: sed in una basilica congregatos conuertisse scribant: non prophetasse uidentur,
quod longe aliud sit esse interpretem, aliud esse uatem. Sed & idem Hieronymus alibi testa-
tur, minime fideles in conuertendo fuisse, caelasseque de industria ubi de filio dei, aut trinitate
aliquid uidissent, ut regem ad unius dei cultum tantum reuocarent. Praeterea eosdem Se-
Seneca duo ptuaginta ex consuetudine uocari, quum Septuagintaduo fuerint. M. Anneus Seneca
Senecae philosophi pater, patria Cordubensis, & equestris ordinis ac eruditissimus fuit, ut
cui declamationes, quae filij dicuntur esse, nonnulli referant. Martialis duos Senecas, uni-
cumque Lucanum commemorat. Meminit etiam utriusque Sidonius poeta. Non quod Cor-
duba praepotens alumnis Facundum ciet hic putes legendum, Quorum unus colit hispi-
dum Platona, Incassumque suum monet Neronem. Orchestra quatuor alter Euripidis, Pic-
tum fecibus Aeschylum sequutus. Quod utrum hunc & filium philosophum intelligi uelint: an
philosophum & nepotem ex fratre Mela, qui & ipse Seneca appellatus, non satis liquet: ut
detur autem ex his Sidonij uersibus tragicodias alter a philosopho scripsisse. Igitur hic ex
Elbia Albina tris liberos suscepit. L. Anneum Senecam philosophum, Iunium Anneum
Gallionem, & L. Anneum Melam Lucani patrem. Seneca & Gallio Romam ducti, prae-
ptores habuere, Pomponium Marullum, Iulium Higinum. Polyhistorum, Cestium Smyr-
naeum, & Asinium Gallum: in philosophia uero Socionem Alexandrinum & Photinum
Stoicum, teste Hieronymo. Hinc clarus factus in Claudij dignationem uenit, datusque priu-
gno eius Neroni praceptor, qui ad necem eum compulit, quamuis com meatum petenti
& bonis cedenti persancte iurasset, suspectu se frustra. Venas medico praebuit: deinde hau-
sto ueneno in balneo perijt: ut est author Tacitus: qui etiam iuuisse mortis causam dicit Fe-
rinij Rufi & Tigillini coniurationes. Quod insuper opes supra modum auget, & quaedam
alia, Iuuenalis aperte diuitijs adscribit. Temporibus diris igitur, iussuque Neronis Longinum
& magnos Senecae praediuitis hortos. Quintilianus habuit eum praepotorem, ualdeque lau-
dat: multa, inquit, in eo rerum cognitio: in qua tamen aliquando ab his quibus inquirenda
quaedam mandabat, deceptus est. Tractauit omnem fere studiorum materiam: sed in philo-
sophia parum diligens. Datur uitio quod rerum pondera minutissimis sententijs fregerit:
uerum idem robustis & firmatis legendus. Multa enim probanda in eo, eligere modo in ani-
mo sit: quod utina fecisset. Digna enim fuit illa natura, quae meliora uellet. Caius princeps
eum arenam sine calce appellabat. Gellius ut maledicum eum taxat, utpote superioribus
doctis & poetis omnibus, praesertim Ciceroni obtrectantem. Feruntur eius tragicodias aut
alterius, ut supradixi: uerum Quintilianus poemata attigisse ait. Praeterea epistolae ad Pau-
lum apostolum, & Pauli ad eum: quarum meminere Augustinus in epistola ad Macedoni-
cum, & Hieronymus de uiris illustribus, qui eum in catalogo sanctorum ponit. Cuius me-
maxime autoritas mouet, ut eius scripta ac memoriā ueneratione prosequar: quum alio-
quin arduum mihi uideatur inter tot opes, deliciasque hortorum, & rei studium, non cupid-
potius ac luxuriosi hominis, quam philosophi, aut sancti uiri, uestigia posse seruare. Fertur
& eius epigramata: Cura, labor, metus, ac sumpti pro munere honores: Ite alias post hac sol-
licitate animas. Fuit natura constantissimus: solebat illud ex oratione Demosthenis usur-
pare:

pare: ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἀρχὴ μὴ σωείας, πέραις ἢ ἀνδρείας. Vniuersæ enim uirtutis consultatio
 principium est: finis uero constantia. M. Anneus Lucanus, à patre Mela, unà cum Sene- *Lucanus*
 ca & Gallione Romam ætate sex mensium deportatus, traditus est in disciplinam Rhem- *Mela*
 nio Palæmoni & Cornuto, Saleium Bassum, & A. Persiū condiscipulos & sodales habuit. *Gallio*
 In Neronis dignationē ueniens questor factus, ludum gladiatorium edidit. Vxorem duxit
 Pollam Argentariā, Pollij Argentarij filiā doctā, ut planè ex Papinij hendecasyllabo digno
 sci potest: Quum in theatro Nero Orpheū pronunciaffet, Lucanus item, iudices coronam
 Lucano dedere, quod Nero grauiter ferens interdixit poetæ foro & theatro. Papinius, In-
 gratus Nero dulcibus theatris, Et noster tibi præferat Orpheus. Igitur Lucanus odio prin-
 cipis Pisonianæ coniurationi adhæsit: accusatus deinde renuit quicquam fateri aut mani-
 festare: sed promissa impunitate matrem nominauit. Acceptoq; mortis arbitrio, uenas &
 ipse soluit uti patruus. Scripsit Saturnalia, Medeam, Orpheum, incendiū urbis, & Troia-
 num: Pharsaliam non finiuit: cuius primos tris libros cum uxore correxit. Seuerus Atti- *Seuerus*
 lius in Hispania, de genere illius Seueri, ad quem Lactantij duo epistolarum scribuntur uo- *Attilius*
 lumina: composuit librum Odeporicum, totius uitæ suæ statum continentem, tam profa,
 quam uersibus, quem uocauit *καταστροφὴν*, id est, conuersionē. Decessit sub Valeriano prin-
 cipe. Ex Hieronymo. Seuerus item hæresiarcha, Tatiani dogma sequutus, à quo Seueria- *Seuerus*
 ni. Duo item clari sanctitate: alter præsul Rauennas, tempore Iouiniani principis: qui præ- *hæreticus*
 noscens exitum suum, aperto sepulchro inter filiam & uxorem se medium collocari iussit.
 Alter præsul Viennensis. Seuerini plures: unus abbas cœnobij Agannensis, regnante Clo- *Seuerini*
 doueo in Gallia. Alter ex Pannonia, profectus in Picenum, Septēpedensi ciuitati tunc cla- *plures*
 ræ præfuit: qua diruta à Gothis, sancti Seuerini oppidū iuxta eius nomini dicatum. Alius
 præsul Neapolitanus, frater sancti Victorini præsulis Pictauiensis: cuius nomini oppidum
 in Salernitano dicatum. Alius præsul Coloniensis. Sextus Cheroneus, Plutarchi sororis *Sextus phi*
 filius, philosophus, ac discipulus Herodoti philosophi sub Marco Antonino, apud quem *losophus*
 in honore fuit: scripsit Episcopia, & Pyrrhonia libris x. author Suidas. Meminit etiam Phi-
 lostratus in sophistis, opus eius ad nos peruenit. Hic ille fortè quē scribit Hieronymus ad
 Seuerum principem librum de resurrectione scripsisse: quanquam eum Christianum ali-
 bi fuisse non inuenio. L. Sextius, qui Sallies in Gallia subegit, aquasq; Sextias condidit, *L. Sextius*
 nunc oppidum Aquense: ut apud Liuium. M. Sextilius patria Fregellanus, quem Liuius *M. Sextilius*
 dicit respondisse pro duodeuiginti colonijs, quæ milites prius denegatos simul & tributa
 dare postea promiserunt. Sextilia, uirgo Vestalis stupri damnata. Silius Italicus, ex Itali- *Sextilia*
 ca Hispaniæ ciuitate, & originem & nomen traxit. Ipse Romæ natus, in literisq; educatus. *Silius Italicus*
 Prima ei fori contentio fuit magna inter patronos autoritate: Ciceronem imitatus, cuius
 etiam uillam Formianam possedit. Extremā ætatem Musis & Phœbo tradidit: ut satis indi-
 cat Martialis epigramma. Consul fuit, quo tempore Nero excessit: proconsul Asiam admi-
 nistravit. Decessit annos natus L. x. x. v. uoluntaria morte, tædio morbi, quem euadere ne-
 quaquam posse uidebat: uti Plinius Iunior in epistola demonstrat: in qua & eum taxat ma-
 iore cura quam ingenio carmina fecisse, auditorioq; sæpe ea cōmisisse, dicens: Imitatus est *Sidonius*
 maxime in his Maronem, cuius etiam natalem celebrare quotannis consueuit. Sidonius *Gallus*
 Gallus præsul Aruernorum tempore Cassiodori & Theodorici regis, uir eruditissimus ac *Stilpon phi*
 Christianus, cuius extant epistolæ. Stilpon, philosophus Megarensis, tempore primi Pto- *losophus*
 lemæi, discipulus Pasiclis Thebani: præfuit scholæ Megarēsi: scripsit dialogos non minus *M. Silanus*
 x. x. Suidas. M. Silanus consul, aduersus Cimbro male rem gessit: quapropter à Do- *consul*
 mitio tribuno pleb. accusatus: dicebat enim eum iniussu populi cum Cimbris bellum ges-
 sisse. Idq; fuisse principium calamitatū, quæ postea euenissent. Deq; eo libellum quoq; edi-
 dit: sed plenissime Silanus absolutus. Duæ tamen tribus damnarūt, Sergia, & Quirina. Pe- *M. Silanus*
 dianus. M. Silanus alius, ante hunc ordines sub Africano in Hispania duxit: Hannonem, *D. Silanus*
 Magonemq; duces Carthaginensium, in deditionem accepit. D. Silanus consul design. *L. Silanus*
 Cicerone consule. Salustius in Catilinario. L. Silanus, Claudij principis gener, maritus *Sylvanus*
 Octauia, qua sibi erepta, dataq; postea Neroni, præ dolore gladio incubuit. Sylvanus,
 Troadis præsul, Maximiani tyranni tempore, rhetor, ab initio Troili sophistæ discipulus,
 Christianus factus, uitam monachi dilexit. Quumq; ab Attico præfule Constantinopoli-
 no prius Thraciæ ciuitatis præsul constitutus esset, post aliquot annos rogauit, ut inde ob-
 P 2 immensa

immensa frigora, quum esset tenui ualitudine graciliq; corpore, trāsferretur in mitius cœlum. Itaq; se officio abdicans, Constantinopolim uenit: ubi monachum aliquādiu egit, donec Troiano populo præficeretur. Ipse ægre sumpto negotio quum nullam haberet excursionem, itineri se adcingens, portētum ex eo subito uisum. Nautis enim qua in Troadem profecturus erat, diu immobilis in littore antea permanerat, nec ulla ui mortalium dimoueri sedibus poterat. Tunc uero eius primum precibus soluta procedere cœpit. His igitur alijsq; signis, uir sanctus, tum etiam doctus est habitus: & qui populo exemplis optimis doctrināq; præfuerit. Extat eius uolumen diuisum in libros **V I I I**. de prouidentia dei, deq; mundi gubernatione ab Salonium præfulem. Ex historia tripert. Syluanus Tyri præful senex iam sub Diocletiano bestijs obiectus. Alius abbas in deserto Scythiæ. Alius præful Nazarenus Hieronymi auditor, successor, ac defensor. Simones plures, hoc etiam nomen post Philippum Græcis, Latinis, Hebræisq; pariter commune. Ex his antiquissimum sanè legimus Atheniensem ac philosophum Socratis discipulum fuisse, qui scripsit dialogos **X X X I I I I**. Alius fuit qui scripsit de arte rheto, Alius medicus. Alius sculptor. Quorum omnium author Diogenes. Simon Magnesium musicus egregius, qui & ipse superiorum musicorum more corrupto, Simodiā introduxit, sicuti & Lylis Lyliodiam. Strabo. Simon Constantinopolitanus ludi magister, circiter annos abhinc **C C**. composuit Græce metaphrastas, id est, sanctorum uitas, quæ singulis mensibus proprie leguntur, habenturq; in bibliotheca Vaticana. Ex Hebræis uero Simonem magum legimus, caput & authorem totius hæreseos. De quo Eusebius lib. **I I**. latissime. Iustinus philosophus in apologia ad Antoninum principem in hanc sententiam scribit: Simon quidam Samaritanus de uico Gypitho sub Claudio principe artibus magicis & ope dæmonū subleuatus in urbe nostra, complurimis per phantasiā deceptis, deus est creditus, & honore simulacri donatus, à uobis inter duos Tyberis pontes colitur, cum titulo Latinis literis descripto, Simoni deo sancto. Quem omnes penè Samaritæ, & nonnulli alij, tanquam deum adorant, ac fatentur. Sed & Selenem quandam erroris comitem, quæ prius in lupanari fuit apud Tyberiadē, cum ipso consecrauerunt. Similia quoq; Irenæus in **I**. aduersus hæreses libro. Quod autem, uti uulgo fertur, Petri apud deū precibus sublatus ceciderit, nulla sanè apud idoneos mentio. Miror & Plinium huius non meminisse, quum de Neronis magica mentionem fecerit, quam multis experimentis ab eo principe curiosissimo uanam ac nullam esse deprehensam dicit.

Simon item ille qui à Petro spiritus sancti gratiam mercari uolebat, unde uitio nomen inditum, alijsq; complures præter Apostolum: quorum princeps Macchabæorum pater. E nostris quoq; quem potius commemorem nō habeo, quàm nouum ætate nostra exemplum Simonis pueri Tridentini. Hic sedente Sixto **I I I I**. pont. die Veneris sancti à Iudæis clame comprehensus, ac omnibus cruciatibus prius adfectus, demum cruci adfixus est. Ex quo templum ei ueluti martyri dicatum. Simonides etiam plures, sed potissimi poetæ duo, alter Cæus & Melicus: alter Teius & Iambicus. Melicum Suidas dicit emicuisse olymp. **L V** uixisse annis **L X X I X**. scripsisse Dorica lingua Cambilis & Darei res gestas, ac Xerxis bellum maritimum: præterea threnos, encomia, epigrammata, pæanas, tragœdias, nēnias, & alia. Cicero autem de oratore, artem memorandi inuenisse dicit his uerbis: Simonides Cæus primus artem memorandi inuenisse fertur. Quum cœnaret in Thessalia apud Scopam fortunatum hominem, concinissetq; id carmen quod in eum scripsisset, in quo multa ornandi causa poetarum more in Castorem & Pollucē scripta fuissent, nimis illum sordide Simonidi dixisse se dimidiū eius ei quod pactus esset pro illo carmine daturum, reliquum peteret à Tyndaridis, quos æque laudasset. Haud multo post nunciatur Simonidi, ut prodiret, iuuenes stare ad ianuam duos, qui eum magnopere uocarent: surrexisse illum ac uidisse se neminem: hoc interim spatio conclaue illud, ubi epularetur Scopas, concidisse, ea ruina ipsum oppressum cum suis interisse: quos quum humare uellent sui, nec possent obtritos internoscere ullo modo, Simonides dicitur ex eo qd̄ inuenisset, quo loco quisq; cubuisset, demonstrator uniuscuiusq; sepeliendi fuisse. Hac re tunc admonitus, inuenisse fertur ordinē esse, maxime qui memoriæ lumen adferret. Plinius octauā chordam in lyra inuenisse dicit. Eustathius uero tris duplices literas, **ξ, Ϛ, θ**. De Iambico autem Quintil. sic refert: Simonides Teius alioquin sermone proprio & iucunditate quadam commēdandus: præcipua tamen eius in commouenda miseratione uirtus, ut quidam in hac eum omnibus eiusdē operis authoribus

Simones

Simon philo/
sophus, rhe/
tor, sculptor.

Simon gram/
maticus

Simon Magus

Simon avarus

Simon Mac/
chabæus

Simon puer
Tridentinus

Simonides

Simonides

Teius

Iambicus

thoribus

thoribus præferant, in quibus sanè dissidere uidentur authores. Iambicū poetam Teiū Stra-
 bo fuisse dicit. Suid. uero Carystium siue Erythreum, qui scripsit Græcorum apud Aulidē
 conuentum, trimetrorum libros duos, & alia. Præter hos, alios duos ponit: unum filium so-
 roris Simonidis Cæi, cognominatum Melicertam, qui ante bellum Pelopōnesiacum fuit. *Simonides*
 Scripsitq; genealogiam libris tribus: alterum Simonidem Magnetē poetam, Antiochi ma- *Melicerta*
 gni tempore, cuius res gestas scripsit, ac bellum aduersus Galatas. Syrianus Alexandreus *Simonides*
 philosophus Platonius, docuit Athenis: scripsitq; in totum Homerum cōmentarios VII. *Magnes*
 In rempublicam Platonis, & alia. Huius discipulus & successor fuit Proclus. Suidas. Syne- *Syrianus*
 sius è Pentapoli Africæ philosophus Christianus, præsul Ptolemaidis factus, scripsit libros *Synesius*
 in grammatica, philosophia, panegyricos, epistolas, & alia. Suid. Huius operū bona pars
 extat. Symmachus, unus ex interpretibus sacrorum librorū, secta Ebioneus, quæ Christū è *Symmachus*
 Iosepho & Maria natum putat, uti supra commemorauit: commentarios quosdam conscri- *interpretes*
 psit, in quibus conatur ex euangelio Matthæi insaniam hanc probare. Hos Origenes cum
 interpretatione ipsius Symmachi scribit se apud Iulianum quendam comperisse, qui se di-
 ceret hos libros ab ipso Symmacho suscepisse. Ex quo uidere licet Origenis ferè temporis
 eum fuisse. Ex Euseb. Symmachus alter senator, uir doctus, Boetij focer. Symmachus *Symmachus*
 Romanus orator, missus à senatu Constantinopolim ad Theodosij liberos, rogatum ut Ve- *orator*
 stales à Christianis destrui minime pateretur. Cuius rei gratia putabant aduersa multa se à
 dijs fuisse passos. Eius igitur orationē & Prudentius & Ambrosius qui huius meminērūt,
 acerrime confutarunt. Syloson Polycratis Samiorum tyranni frater, quum priuatus Dareo *Syloson*
 Histaspis filio magnopere optanti uestem quam ferebat aliquando largitus esset, ille post-
 quam est rex factus, dono tyrannidem Samiorū ei dedit, qui acerbe imperauit. Quare urbs
 ab hominibus deserta: unde prouerbiū manauit: ἐκκλι συλοσώντες εὐριχωρία: Sylofontis ope-
 ra locus amplus. Strabo XIII. Simmias philosophus Thebanus scripsit dialogos XXIII *Simmias*
 qui ordine à Diogene commemorantur. L. Sisenna Romanus orator & historicus, paulò *L. Sisenna*
 supra tempora Ciceronis, de quo ipse Cic. in oratore. L. Sisenna doctus uir, & studijs opti-
 mis deditus tum Latine loquens, grauis reipub. non sine facetijs, neq; laboris multi, nec sa-
 tis uersatus in causis, interiectusq; inter duas ætates Hortensij & Sulpitij, nec maiorē conse-
 qui poterat, & minori necesse erat cedere. Huius omnis facultas ex historia ipsius percipi
 potest, qua cum facile uincat omnis superiores, tum indicat tamen quantum absit ab sum-
 mo, quanquam hoc genus scriptionis nondum sit satis latinis literis illustratū. Et paulò in-
 ferius, Sisenna emendator sermonis usitati quum esse uellet, ne à C. Ruffio quidem accusa- *C. Ruffius*
 tore deterri potuit, quo minus inusitatis uerbis uteretur. Nam quū in defensione Chry-
 tili Supputatillica dixerit, tunc Ruffius accusator, circumuenior iudices, inquit, nisi subue-
 niatis. Sisenna quid dicas, nescio, metuo insidias, quid est hoc? Supputa, quid sit scio, tillica
 nescio. Solon Salaminius genere, unus è septem sapientibus, Atheniensibus leges dedit, ac *Solon*
 eas quas Draco tulit, præterq; quæ de cæde erant, omnes propter asperitatem magnitudi- *Draconis*
 nemq; pœnarum abrogandas curauit. Nam una omnibus pœna cōstituta fuerat, ut etiam *seueritas*
 qui ocij damnati essent, aut qui holera subripuissent, capite plecterentur. Ob quam causam
 Demades dicere solebat, Draconem non atramēto, sed sanguine leges scripsisse. Legem Si-
 sachtheam tulit, qua bona tantum non corpora uti prius debitorum essent obnoxia credito-
 ribus. Florebat in repub. tunc Pysistratus, qui plura pro patria gesserat, æmulus laudibus
 Solonis, cui & genere propinquus erat. Illius igitur eloquētia plus potuit apud populum,
 quam huius sapientia. Celsit sponte Solon tyrannum fugiens prius in Ægyptum, deinde
 in Cyprum, postremo ad Cræsum regem: cuius quum opes uideret, ostentāti Cræso atq; *Tellus*
 interroganti, num quis eo felicior esset: respondit, Tellum quendam pauperem admodum
 alioquin iustum Athenis agentem: simul adfirmans nihil esse felix quod temporum muta-
 tioni subiaceat, felicitatem finem tantum indicare. Cuius sententiæ Cræsus postea à Cyro
 captus meminisse dicitur. Solon inde in Ciliciam profectus, ciuitatem à suo nomine Solos
 edificauit, in qua Atheniēses colonos statuit, qui interuallo temporis ab Attica lingua de-
 sciscētes, solœcizare dicti sunt. Vnde uerbū solœcismus tractum. Decessit in Cypro an-
 norum LXXX. mandauit ossa Salaminem transferri, ibiq; per regionem proijci ac diffi-
 pari, ne Athenas inferrentur, quoniam discedens iureiurando ciues adegit, non antiquatu-
 ros leges suas, donec rediret. Reliquit etiam conciones & epistolas quasdā. Emicuit olym.

- XLVI. Hic postremo traditur, quanquam grauiſſimus fuerit, ſera iam ætate cum Theſpidis tragœdiam ſpectaret, paulatim ocio ſe dediffe, ac uitæ molliori, quod fanè declarât illa carmina ipſius. Dum propero ad ſenium diſcere multa libet, Grataq; ſunt Veneris nobis & dulcia Bacchi, Quæq; uiris Muſæ munera grata ferût. Epigramma ſepulchro Cicero huiusce modi commemorat: Mors mea non careat fletu, linquamus amicis Mœrorem, ut celebrēt funera cū lachrymis. Ex Plutar. Solicrate, Diogene. Sophocles Athenienſis tragicus poeta, æqualis Periclis, eius collega quãdoq; in prætura. Docuit, teſte Suida, tragœdias CXXIII, tulit uictorias X X I I I. Deceſſit poſt Euripidē annos V I. Cui ſtyli magnitudine præfert, licet eius ſententijs inferior. Primus uſus eſt tribus hiſtrionibus, hoc eſt, tritagoniſta. Chororum induxit X V. iuuenū, quum prius X I I. tantum intrarēt: appellabatur Apis, ob linguæ dulcedinem. Filios ſuſcepit, Leophontē, Leosthenē, Ariſtonē, Stephanū, Meneclidē. Hæc ex Suida, Gell. autem ſcribit, qd filij patrem tanquam ſenio delirantem, adminiſtratione rei familiaris interdixerūt. At ille tragœdiam protulit nuper ab eo ſcriptam iudicibus, uti uiderent an id eſſet opus deliri ſenis: quare reſtitutus, ſapereq; magnopere uiſus eſt. Valer. quoq; ait hunc ex inſperato gaudio ob uictoriã ex tragœdia quadam repentino obiſſe. Memoratur & à Suida Sophocles alter nepos ſuperioris, poeta item tragicus, qui docuit tragœdias XL uicit V I I I. ſcripſit & elegos. Sophocles etiam grãmaticus, minor appellatus, qui enarrauit Lycophronem, Apollonium, pluresq; poetas: cuius opera habemus. Sophocles alius, dux Athenienſiū, Soſtratiæ filius, apud Thucydidē. Sopater ſophiſta, Iamblyci diſcipulus, in magna fuit apud Conſtantinū magnum dignatione, eiq; adlidebat conſiliarius. Calūniã ab inimicis paſſus quod cauſa caritatis annonæ Conſtantinopoli fuiſſet, inſons eiſdē iuſſu imp. ſecuri percuſſus eſt. author Eunapius in libro ſophiſtarū. Apameus Sicyonius uel Thebanus comicus hiſtoricus, ſcripſit epitomen in plures authores. Suid. Sophilus Sicyonius, uel Thebanus comicus mediæ comœdiæ, ipſius fabulas nonnullas cõmemorat Athenæus. Sophron Syracuſanus Xerxis & Euripidis tẽpore, ſcripſit mimos uiriles, & mimos fœmineos lingua Dorica, & ſoluta oratione. Dicitur & Plato quũ in eos incideret, obdormire ſolitus. Fuit alius ſiue idem comicus, cuius fabula $\pi\epsilon\upsilon\delta\delta\acute{\alpha}$, ut ait Athenæus. Soranus Ephēſius medicus Alexandriæ profecit. Deinde Romã uenit, ubi artem exercuit, Traiani & Hadriani temporibus. Libros plures optimosq; composuit. Suid. Eſt & Valerius Soranus, qui inter Valerios dicitur. Soſibius grãmaticus Laconicus. Soſitheus Syracuſanus unus de numero eorum, qui Pleiades appellantur apud Ptolemæũ, æmulus Homeri tragicici. Suid. Soſipatra fœmina uates ac doctiſſima è Libya, uxor Aedeſij ſophiſtæ, educata dicitur à quibuſdã numinibus. author Eunapius lib. ſophiſtarū. Soſtratos plures fuiſſe conſtat: primus Plinio & Strab. teſtibus, architectus, qui turrim excitauit in inſula Pharo, iuſſu Ptolemæi Philadelphi ad oſtẽdendos nocturnos ignes nauarū curſibus, eiq; nomen ſuum inſcripſit, qd regem fuiſſe paſſum admiratur Plin. Idem quoq; penſile Cnidi ambulacrũ feciſe traditur. Alius qui ex ære & alio modo ſigna faciebat, teſte eodem Plin. Tertius ſacerdos Cereris apud Tacitum. Quartus uates, qui per furorem multa Græcis prædixit. Nam Bacchis Naufeus, & Soſtratus Athenienſis Xerxis aduentum prædixerunt, ut author Herod. Quintus Soſtratus Sicyonius cognomento Acrocherſites, ut ait Suid. Sotades Maronites poeta turpiſſimus Iamborū ſcripſit libros, quos appellauit Cinædos lingua Ionica, ubi libri dinum laſciua ſpecies & deſcriptio inerat. Fuere & alij duo Athenienſes, alter comicus mediæ comœdiæ, alter philoſophus, qui ſcripſit de myſterijs librũ I. Suid. De primo Martialis dicit: Nec retro lego Sotadē cinædum. Retro enim eius carmina legebãtur, ut ſenſus tegetur: ut illud, Laus tua non tua fraus, uirtus non copia rerum Scandere te fecit hoc decus eximium. De Sybariticis item libellis laſciuis alibi diximus. Soteridas Epidaurius ſcripſit muſicæ libros tris, ut ait Diony. Sotericus Aſites poeta, ſub Diocletiano ſcripſit Encomiũ Diocletiani, Baſſarica ſiue Dionyſiaca, uitam Apollonijs Tyanei, & alia. Suid. Sophronius uir apprime eruditus, Græcis præfertim literis, pſalterium & prophetas, quos Hierony. ex Hebræo in Latinum uerterat, in Græcum ruruſ ſermonem ipſe uertit, ſimul cum alijs quibusdam opusculis, ut ipſe Hierony. teſtatur. Sophronia matrona Romana, altera Lucretia Chriſtiana, cum uim Decij principis uideret ſe paſſuram, conſentiente uiro, adrepto gladio ſeipſam tranſfixit, ac inter ſanctas mulieres relata. author Euſeb. in hiſtoria. Sophia mater feliciffima, tris filias Fidem, Spem, & Charitatem ſub Hadriano pro Chriſti nomine iugulatas,

gulatas, alacriter uidit, sepeliuitq; xviii. ab urbe miliario. Socrates patria Atheniēsis, pater Sophronisco, matre Phanarista obstetrice, Archelai physici discipulus, primus omnium de moribus disserere coepit, philosophia e caelo ad res humanas conuertendo. Cum ipse praeter ceteros suo tempore mortales & uita castissimus, & moribus patientissimus fuerit, exempla utriusque rei constant. Nam & patientiam Gellius pulchro scommate refert. Cum uxorem Xantippen contumacius ac clamoribus in se agentem diu tolerasset, postremo aqua esset ab ea perfusus, coepit ridens dicere, Sciebam Xantippem tonantem quandoque pluituram. Castitatis illud ab Aeliano memorat, quod Zopyrus physiognomus dixisse fertur Socratem ex physiognomia omnium libidinosissimum esse: ciuibus autem tanquam falsa locutum eum ridentibus, Socrates minime mentitum dixit, sed naturae uim se animi uirtute attulisse. Cicero tamen de diuinitate, non lasciuum, sed bardum, ac mente stupidum & obtusum dicit. Nihil unquam scripsisse constat, sed eius dissertationes a Platone commemorantur. Victu alioquin facili, quod proximum dijs maxime putaret, qui minimis egeret. Daemonem se habere fatebatur, qui ei futura praediceret. Accusatus postremo ab Atheniensibus, quod de dijs male sentiret, ac in carcere causam dicere iussus neglexit, & Lysiae orationem elegantissimam in eius defensionem ei traditam respuit, dicens optimam quidem esse, sed Socrati minime conuenire, haustoque cicuta poculo excessit. Cicero de oratore sic ait: Lysiae orationem Socrates spreuit, tanquam calceis Sicyonijs non uteretur, quibus essent habiles, quia nimis expoliti: sic illam orationem disertam sibi uideri, sed fortem ac uirilem non uideri. Solebat item dicere, teste Aeliano, ocium fratrem esse libertatis, indicioque esse Persas & Indos, qui perpetuo liberi in ocio degunt. At contra negocijs intentos Lydos & Phryges, qui seruiunt. Fuere item alij huius nominis a Diogene commemorati nobis obscuro, qui autem claritatem habeant, duo, Alter pictor, inter cuius opera, piger qui appellatur ^{o xv} Spartum torquens quod a fellis arrodit, auctor Plinius. Pausanias autem dicit hunc a Polygnosto pictum, uti supra dixi. Propertius ad hanc tabellam adludens ait, Dignior obliquo funem qui torqueat ocno, Adficiuusque tuam pascat a felle famem. Alter Constanti nopolitanus, qui historiam ecclesiasticam a tempore apostolorum usque ad Chrysostomum scripsit, quo tempore fuisse par est: unus ex his qui in tripartita conecitur historia: reliqui Theodoretus & Sozomenus Graeci auctores. Est alter Sozomenus presbyter Pistoriensis, qui historiae uniuersalis immensum edidit uolumen. Socion philosophus peripateticus, genere Hispanus, scripsit ^{νεγας αμαλθειας}, id est, cornucopiae, librum multae uariaeque doctrinae refertum, auctor Gellius. Spartacus dux gladiatorum, qui post Romae bellum mouit. Superatus a P. Crasso. Cicero, M. Antonium alterum Spartacum uocat. Speusippus philosophus, Platonis sororis filius composuit dialogos a Diogene commemoratos. Spintharus Corinthius nobilis architectus, Delphicum templum aedificauit. auctor Pausanias. Alter Atheniensis Oebali pater. Spurina dux regis Parthorum qui Crassum interemit. Item mathematicus ac uates, qui Caesari praedixit, ut Martius caueret eidus, cuius Traquilus in Caesare, & Valerius memimere. Tertius huius nominis adolescens egregia forma, qui cum foeminas uirosque ad libidinem aspectu decoro inuitaret, oris pulchritudinem uulneribus sponte dehonestauit. auctores Valerius de uerecundia, & Ambrosius lib. 111. de uirginitate. Staseas Neapolitanus, philosophus Platonius. Cicero de finibus. Stesichorus poeta lyricus, ex Himera Siciliae ciuitate olymp. xxxviii. decessit Cataniae, quo profugus uenerat, sepultusque ante portam, quae a nomine ipsius Stesichoria dicitur. Fratrem habuit Mamertinum optimum geometram. Dicitur & scripsisse Helenae uituperationem, ex quo exoculatum fuisse, rursusque ob palinodiam uisum recuperasse. Vocatusque est Stesichorus, quoniam primus cum citharae cantu chorum constituit. Nam prius Tisias uocabatur. auctor Suidas. Quintilianus uero sic eum taxat. Stesichorus quam sit ingenio ualidus, materiae quoque ostendunt, maxima bella & clarissimos canens duces, Lyrici carminis dignitatem curua sustinens lyra. Reddit enim proteruis in agendo simul loquendoque debitam dignitatem, ac si tenuisset medium, uideretur aemulari proximus Homerum potuisse, sed redundat & offenditur: quod ut reprehenditur, ita copia uitium est. Stesimbrotus Tarsius historicus scripsit res gestas Cimonis ducis Atheniensium: ut ait Plutarchus, Stilpo Megarensis philosophus tempore primi Ptolemaei, discipulus Pasicles Thebani, praefuit scholae Megarentis: scripsit dialogos non minus xxx. Suidas. Hunc Cicero de diuina. dicit ebriosum ac libidinosum fuisse natura, quam & uoluntate & studio literarum pertinaci adeo uicerat, ut nihil in eo lasciuum inueniret. Stratones octo, primus Isocratis auditor, secundus Lampiscenus

Socrates

Socrates

pictor

Ocno

Socrates

historicus

Sozomenus

Socion

Spartacus

Speusippus

Spintharus

Spurina

Staseas

Stesichorus

Stesimbrotus

Stilpo

Stratones

Theophrasti discipulus. IIII medicus, qui Erasistratum audiuit. IIII historicus. V poeta epigrammatum. V I antiquus medicus, ut ait Aristoteles. V II peripateticus, qui uicit Alexandriae. hæc Diogenes. V III Stratonem Plutarchus in uitis ponit, præceptorem rhetorices ac familiarem Bruti, qui unâ cum eo in bello Philippiensi fuit, solusq; adhibitus, dum sibi ille mortem consciiuit. Conciliatus postea Augusto per M. Messalam, qui comes ad bellum Actiacum fuit. Lachrymans enim Messala, hic est, inquit Augusto, qui meo Bruto gratias extremas subministrauit. Ælianus quoq; de uaria historia, Stratonem Sidonium quendam scribit in conuiujs ualde delicatum, ac lautitia uictus, amicissimūq; Neoclis Cyprij regis pari luxuria certantis. Suidas, cuius lexicon multi auxere authores. Eudemus orator, qui scripsit dictionarium ex ordine literarum. Helladius, Theodosio iuniore imperante, Eugenius ex Augustopoli Phrygiæ urbe, Zosimus Gazeus, Cæcilius Siculus, Longinus Casimus, Lupercus Berytius, qui scripsit de Atticis dictionibus, Iustinus, Iulius sophista, qui scripsit epitomen linguarum Pamphili, de consuetudine Attica, Pamphilus, qui edidit pratum dictionum, Zopyrius, Pollio Alexandrinus, qui item de Atticis dictionibus per ordinem literarum: igitur hi omnes Suidæ operi agglutinati sunt. Suidam alterum inter sculptores clarissimos ponit Pausanias. L. Cornelius Sulla, nominis etymum à Sibylla trahit, teste Macrobio. Bello Punico III. Iudi primum instituti ex libris Sibyllinis, suadente Cornelio Rufo, qui propterea Sibylla cognominatus est, postea corrupto nomine cœpit Sulla uocari. Felix ob successus appellatus. Nam mulier quondam obuiam ei puero, salue dixit puer, & tibi & reipublicæ felix, quæ postea uideri amplius non potuit. Primum quæstor Marij, Iugurtham à Boccho in deditiōem accepit: bello Cimbrico & Teutonico legatus bonam operam nauauit. Prætor inter ciues ius dixit. Idem Siciliam prouinciã habuit: bello sociali Samnites Marfosq; superauit. Ne monumenta Bocchi tollerentur Mario restitit: consul Asiam sortitus, Mithridatem apud Orchomenum & Charoniam prælio fudit. Archelaum præfectum eius Athenis uicit, portum Prytaneum recepit. Mædos & Dardanos in itinere superauit. Mox cum rogatione Sulpitia imperium eius transferretur ad Manlium, in Italiam regressus, corruptis aduersariorum exercitibus, Carbonem ex Italia expulit, Marium apud Sacriportum, Thelesinū apud portam Collinam uicit. Mario apud Præneste interfecto, felicem se edicto appellauit. Proscriptionis tabulas primus proposuit, nouem millia deditiōrum in uia publica occidit. Numerum sacerdotum auxit. Tribunitiam potestatem minuit. Republica ordinata dictaturam deposuit. Vnde spe deceptus, Puteolos concessit, & morbo phthiriasi interiit. Hæc Cæcilius. Sulla rerum potitus, corpus Marij iam defuncti reuulsit atq; dissecit. Quapropter, ut ait Plinius, ueritus talionem, cremari corpora instituit. Tota Italia proscriptiones fecit, proscriptorum liberos & bonis & petendorum honorum iure priuauit, quam legem antiquare deinde conatus est Cicero in oratione de liberis proscriptorum. Per u, scribendum hoc nomen nummi antiqui docent, tum Romæ inscriptio marmoris celebris apud ædem diuæ genitricis de porticu huiusce modi: L. Cornelio, P. F. Sullæ pcos. V I uiro Epul. clientes cos. P. Suilla à Torquato accusatus inter Catilinæ coniuratos fuisse, defenditur à Cicerone cos. qui & obtinuit. Sulpicius, per c, scribitur in marmoribus ueterum. Q. Sulpicius Priscus, oppidum Labicos condidit, scalis captum diripuit, censuitq; senatus frequentem coloniam deducendam. Coloni ab urbe MD. missi. Liuius libro IIII. C. Sulpitius Potitus dictator creatus, reliquias Brenni apud Præneste stratagemate uicit, multis cum agasonibus in insidijs collocatis, unde triumphū egit. Deinde consul Soram expugnauit, Samnitesq; apud Maleuentum superauit, cæsis ex eis ad XXX. milia. Frontinus lib. III. & Liui. lib. V. Seruius Sulpitius gener Fabij Ambusti, uide in Fabio. C. Sulpitius Gallus, maxime omnium nobilitum Græcis literis studuit, & fuit reliquis rebus ornatus atq; elegans. Is prætor ludos Apollini fecit, in quibus cum Thyestæ fabulam docuisset, Ennius mortem obiit. Cice. in Bruto. Valer. quoq; hunc astrologiæ peritissimū fuisse tradit, primumq; qui in exercitu Pauli Æmylij contra Perseum eclipsim lunæ noctu factam, militibus admirantibus enarrauerit. P. Sulpitius consul primus, qui ad bellum Macedonicū missus, equestribus prælijs cū Philippo prospere pugnauit, auxiliatibus rege Attalo, ac Rhodijs. Liui. de bello Mac. Ser. Sulpitius Galba prætor, ad initiū III. belli Punici, male aduersus Lusitanos pugnauit. Liui. lib. XLVII. P. Sulpitius, & C. Cotta, uiri eloquentissimi, oratoresq; maximi, q Crasso & Antonio oratoribus

tibus succedere, à Cicerone in dialogo de oratore introducuntur. Tribuni ple. simul etiam
 fuere. Cotta qui Sullanas partes sequebatur, à Marianis deinde & tribunatu & ciuitate de-
 iectus. Sulpitius autem Mario fauebat, quo authore, quū perniciosas leges promulgasset,
 ut exules reuocarentur, & ut Mithridatico bello dux crearetur, quod iam Sullæ decretum
 fuerat, præterea Q. Pompeio, & L. Sullæ uim intulisset: Sulla deinde cum exercitu in urbē
 ueniente, ac rerum potito, latitans ob metum, à seruo ipsius proditus necatur. Seruum Sul-
 la prius libertate pacta concessa, de saxo præcipitauit ob scelus. De hoc autem Sulpitio Ci-
 cero in oratore sic scribit: Fuit enim Sulpitius, uel maxime eorū quos ego audiuerim gran-
 dis, & ut dicam, tragicus orator: uox quum magna, tum suavis & splendida. Gestus & mo-
 tus corporis ita uenustus, ut tamen ad forum non ad scenam institutus uideretur. Incitata
 & uolubilis, nec ea tamen redundans, nec circumfluens oratio. Crassum imitari uolebat.
 Cotta uero malebat Antonium: sed ab hoc uis aberat Antonij, Crassi ab illo lepos. Seruius
 Sulpitius iurisperitus, non facile dixerim, quantum & ad dicendum, & ad omnes bona-
 rum artium disciplinas adhibuit curæ. Nam & in eisdem exercitationibus, & ab ineunte
 ætate fuimus, & postea unā Rhodum ille etiam profectus est, quo melior esset & doctior.
 Et inde ut redijt, uidetur mihi in secunda arte primus esse maluisse quā in prima secun-
 das. Atq; haud scio an par principibus esse potuisset: sed fortasse maluit id quod adeptus
 longe omnium non eiusdem modo ætatis, sed eorum etiam qui fuissent, in iure ciuili esse
 princeps. Cicero in Bruto. Pomponius autem libro primo digestorum ait: Quum primum
 locum post Ciceronem in orando obtinuisset, Scæuolamq; super quadam clientis causa
 consulere, ac respondentem parum intellexisset, Scæuolam dixisse, Turpe esse uiro patri-
 cio & nobili, scientiam in qua quotidie uersaretur ignorare: ob quem cauillum Sulpitium
 postea pertinaciter iuris sciētiae incubuisse. Excessit in legatione missus à senatu ad M. An-
 tonium, quem Cicero in Philippicis magnopere laudat, decernitq; statuam pedestrem à se
 natu statuendam. Quintilianus ait, eum tribus orationibus insignem gloriā meruisse. Sul-
 pitia Paterculi filia, uxor Fuluij Flacci, è centum lecta matronis, quæ ob pudicitiam simula-
 crum Veneris è libris Sibyllinis dedicaret, author Liuius. C. Suetonius Tranquillus, Sue-
 tonij Lenis XIII. leg. in bello Othoniano Tribuni filius, Hadriani principis epistolarum
 magister fuit: quo postremo excidit, quod Sabinam uxorem amare ob nim iam familiarita-
 tem uenerit in suspicionem. Plinij Iunioris amicissimus fuit, à quo etiam per epistolam ad-
 monetur, suadeturq; ad opus edendum, quum iam lima non expolire, sed exterere uideret-
 tur. Scripsit plura, è quibus de grammaticis libellus, quem imitari se noster Hieronymus
 in tractatu de uiris illustribus fatetur. Præterea uitæ Cæsarum, in quo opere cunctis in eo
 genere facile præstitit, opinioq; grammaticorum nonnullorum est primam Cæsarum haud
 integram reperiri, quum uerisimile non sit ipsius incunabula generis tacuisse, adeoq; ex ab-
 rupto exorsum esse, quum cæterorum omnium etiam ignobilium altius originem repetie-
 rit. Itaq; Iulius Cæsar in principio addita esse uerba. Fuit item alter Suetonius Optatianus
 Taciti principis tempore, qui eius uitam perscripsit: ut ait Vopiscus. Saturninus Vetulio
 uir nimia calliditate, ubi se proscriptum à triumuiris comperit, confestim insignia præturæ
 recepit quum priuatus esset, præmissoq; longo seruorum ordine, qui licitorum speciem præ-
 se ferrent, per omnis terras occupatis hospitij tam constanter anteibat, ut magistratū pop.
 Rom. crederent. Quumq; Puteolos uenisset, naues in statione repertas, ceu publicæ neces-
 sitatis gratia, nullo aduersante cepit: quibus in Siciliam transfretans, periculum euasit. Va-
 lerius. Saturninus Apuleius, de quo uide in Apuleio. Saturninus martyr sub Maximiano,
 damnatus ad extruendas Thermas Diocletianas, fodiendamq; arenam. Saturninus Antio-
 chenus, & Basilides Alexandrinus post Menandrum illum maleficū apparere, paulopost
 apostolos: quorum Saturninum eadem ferè commentatum quæ Menandrum, scribit Ire-
 næus. Basilidē uero prætextu mysticæ doctrinæ ualde delirasse. Aduersus quē uirū Agrip-
 pa Castor celebris scriptor librū edidit, ubi eum acerrime confutat, dicitq; scripsisse in euan-
 gelium XXXIII. commentarios, prophetasq; sibimet nūcupasse, quosdam Barabbam &
 Barcob, aliosq; qui nūc extiterūt, barbaris nominibus appellatos, quo terribiliores uide-
 rentur. Dicere præterea immolata, & eucharistiam, uel in expiatis sumere, fidemq; in metu
 absq; uitio deferere licere. Sectatoresq; suo more Pythagoreorum quinquennio silere iu-
 bebat. Sed & Carpocratem quendam eodem fuisse tempore, alterius superstitionis princi-
 pem.

Ser. Sul. Iu-
risconsultus

Sulpitia Pa-
terculi filia
C. Suetonius
Tranquillus

Suetonius
Optatianus
Saturninus
Vetulio

Saturninus
Apuleius
Saturninus
martyr
Saturninus
hereticus

Sardanapalus pem. Hæc ferè Eusebius lib. III. & IIII. Sarpedones duo: alter qui Lydos Troadis populos duxit ad Troiam, Bellerophontis & Laudomiæ filius. Alter Cretensis, Minois & Rhadamanthi frater, qui in Lyciam, quæ apud Cariam est, regnatum uenit. author Eustathius grammaticus. Sardanapalus rex Mœdiæ, ut ait Aristobulus, sepultus cum imagine sua, his uerbis ac literis Assyrijs: Sardanapalus, Anacyndaraxis filius, Anchialem & Tarsum uno die condidit. Ede, bibe, & lude: & quando te mortalem noris, præsentibus exple Delicij animum: post mortem nulla uoluptas. Namq; ego sum puluis, qui nuper tanta tenebam. Hæc habeo quæ edi, quæq; exaturata libido Hausit, at illa iacent multa & præclara relicta. Strabo.

R. VOLATERRANI COMMENTARIORVM
VRBANORVM LIBER XX

L. Taberius **T**ABERIUS heros emptus de catasta, propter literarum studium manumissus, docuit inter cæteros Brutum & Cassium. Sunt qui tradant tanta eum honestate præditum, ut temporibus Sullanis, proscrip-torum liberos gratis & sine mercede in disciplinam receperit. Tranquillus. *Thales Miles.* Thales Milesius, unus è septem, primus omnium astrologiæ secreta penetrauit. De urfa minore disseruit, ut ait Callimachus: ut Eudemus solis eclipsim primus prædixit: ut Hippias & Aristoteles, inanimis etiam animas putauit, idq; ex magnete lapide deprehendisse. Huic tripus aurea à piscatoribus Milesijs reperta, dum res in lite uerteretur, ex oraculo Apollinis iudicantis, eam sapiētissimo dari oportere, delata est. Deinde per manus omnibus septem sapientibus tradita, ad Solonem peruenit, qui illam Delphos remisit ad Phœbum, ut qui deum hominumq; sapiētissimus esset. A Thalete Ionica fluxit disciplina, sicut à Pythagora Italica. Excessit olymp. L VIII. dum certamen gymnicum spectaret, æstu ac siti lapsus, iam senex, ex Diogene. Thales Cretensis poeta Lyricus, quem è Creta Solon Spartam misit, cuius odis ac poesi Spartani deliniti, animorum feritatem nimiam ex Lycurgi legibus imbutam castigabant: author Plutarchus in Solone. Talus, hunc æreis pedibus finxit Iuppiter, custodemq; posuit Europæ, ac celeritate ter quotidie Cretam obibat. Apollonius in Argonauticis: ἔτις πρὶ χαλκείοις κρήτῳ πρὸ δ' κνέουσα. Hunc igitur Catullianū carmen innuere uidetur, Nō si custos foret ille Cretum, hoc est, uelocitate uinceret. Quod quidam de Dædalo male intelligunt. *Thamyras poeta* Thamyras Thrax, poeta & musicus. Feruntur ipsius in theologia uersus ad tria milia: scribitur ab Homero certasse de cantu cum musis, ideoq; oculis captus. De eodem in libro prouerbiorum Græcorum sic scribitur: Thamyras quum pulchritudine omnes præcelleret, ab initio mares dilexit, deinde præter eius consuetudinem Musas amauit, ac cum eis de cantu certauit, hac conditione, ut uictor complexu potiretur. Victus, quod eis luberet, patere. Itaq; superatus, & oculis & lyra priuatus est: ex quo pro uerbiū manauit, in eos qui præter ingenium propriū aliquid agunt, θάμυρις μάτην, Thamyras insanit. *Taurus* Taurus Berytius philosophus Platonicus sub Antonino principe: scripsit de differentia sectarum Platonis & Aristotelis, de corporeis & incorporeis, & alia: ut author Suidas. Huius etiam sæpe meminuit Gellius: dicitq; eius se maxime familiarem Romæ fuisse. *Taurea* Taurea Iubellius Campanus, memoranda uir fortitudine, quum in castris An-nibalidis Claudium Afellum Romanum, ingenti hominem robore in exercitu apud Nolam prouocasset, post inania uerba & garrulitatem eius congressum minime sustinens refu-giebat, Claudius insequabatur: quum ille urbis portam ingressus, tutus stupentibus hosti-bus per alteram cursu contendens euasit. Hic postea capta à Fulvio Capua, manu propria coniuge, liberisq; interfectis, se postremo ante pedes imperatoris gladio transfixit. *Tages* Liuius 11. bello. Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi, quum terra araretur, & sulcus al-tius esset impressus, extitisse repente, & eum affatus esse qui arabat. Is ut in libris est Hetru-scorum, puerili aspectu, sed senili prudētia, ubi ei bubulco uisus est, extemplo rei miraculo, totam eò Hetruriā excitauit: scriptis tradita dein quæ ille dixerit, quæ aruspiciñe rationem omnem continerent. *Cor. Tacitus* Cic. de diui. Cor. Tacitus, sub Hadriano principe orator clarissimus, æqualis ac familiaris Plinij Iunioris, Belgicæ Galliæ rationes procurauit, ad Vespasianos usq;